

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور
دفتر روابط عمومی و امور بین الملل

بولتن اطلاع رسانی امور بین الملل

شماره ۶

فروردین ۱۴۰۱

فهرست مطالب

سخن سردبیر.....	۳
اخبار.....	۴
پیام دکتر منصور به مناسبت روز بین‌المللی جنگل.....	۴
برگزاری پانزدهمین کنگره جهانی جنگل داری.....	۵
برگزاری پانزدهمین نشست کنفرانس اعضای متعاهد کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی.....	۵
برگزاری پانزدهمین نشست کنفرانس اعضای کنوانسیون تنوع زیستی.....	۵
اعلام آمادگی بنیاد سوکو برای همکاری در بخش جنگل ایران.....	۶
نشست سرپرست معاونت امور جنگل و بخش امور بین‌الملل.....	۶
تجمع دامداران کوچ رو در شانزه لیزه.....	۷
اعلام سال ۲۰۲۶ به عنوان سال بین‌المللی مراتع و دامداران.....	۸
برگزاری دومین نشست کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی.....	۹
ارسال پرسشنامه عضویت در مجامع بین‌المللی.....	۱۰
موضوعات مورد علاقه سازمان برای همکاری مشترک با کشور غنا.....	۱۱
حضور معاون وزیر محیط زیست، زمین‌شناسی و منابع طبیعی کشور قزاقستان در سازمان.....	۱۱
برنامه‌ریزی کارگاه آموزشی پروژه گردوغبار.....	۱۲
برگزاری دومین نشست کمیته راهبری پروژه بین‌المللی ترسیب کربن.....	۱۳
برگزاری چهارمین نشست کمیته کارشناسی کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی.....	۱۴
برگزاری هفدهمین نشست مجمع جهانی جنگل.....	۱۴

- برگزاری دومین وینار مشترک با کشور چین با موضوع ارایه تجارب بیابان زدایی ایران ۱۵
- برگزاری وینار دهه احیای اکوسیستم سازمان ملل: ارزش ها، فرهنگ و معنویت ۱۵
- گزارشات ۱۶
- آرمان های جهانی و اهداف کمی جنگل ذیل آن در برنامه راهبردی سازمان ملل متحد برای جنگل ۱۶
- برگزاری پنجمین مجمع برنامه محیط زیست ملل متحد ۱۹
- ساختار تشکیلاتی وزارت اکولوژی، زمین شناسی و منابع طبیعی جمهوری قزاقستان ۲۳
- یافته‌های جدیدترین گزارش کارگروه دوم هیئت بین‌دولتی تغییر اقلیم ۲۷
- مشارکت و رویکردهای مشارکتی در جنگل داری ۳۳
- برنامه همکاری برای ایجاد دانش -جایکا ۳۵
- آشنایی با گروه مراقبت از زمین استرالیا ۳۷
- معرفی کتاب و دستورالعمل‌های فنی ۴۱**
- آموزش الکترونیک برای مراجع ملی کشورها - فرآیند کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی ۴۱
- گسترش مانند آتش سوزی - افزایش خطر آتش سوزی های غیرعادی چشم‌اندازها ۴۲
- خبرنامه سازمان‌های مردم نهاد کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی ۴۳

هیئت تحریریه

همکاران این شماره: حسین بدری‌پور، ساغر داراب زند، مریم

بخشنده، محسن عبدالحسینی، راشین دولتشاهی

مدیرمسئول: عباس سمیعی - مدیرکل روابط عمومی و امور

بین‌الملل سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور

استفاده از مطالب با ذکر نام مترجم یا نگارنده و مأخذ بلامانع

است.

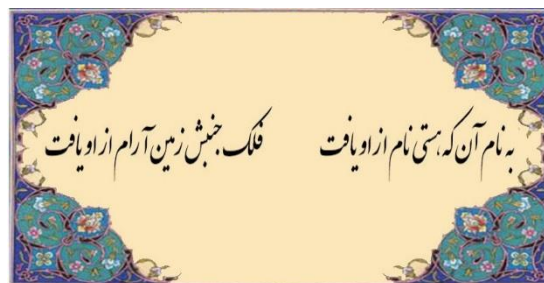
سردبیر: حسین بدری‌پور - معاون دفتر روابط عمومی و امور

بین‌الملل

مدیر داخلی و اجرایی: ساغر داراب‌زند کارشناس دفتر روابط

عمومی و امور بین‌الملل

سخن سردبیر

روابط بین‌الملل علم برقراری ارتباطات و تعامل هدفمند میان بازیگران عرصه بین‌الملل با یکدیگر و با جهان فرای مرزهای ملی با استفاده از ابزار دیپلماسی و قواعد حقوق بین‌الملل به منظور کسب موقعیت برد - برد جهت صیانت از منافع واحد سیاسی متبوع یا منافع گروهی واحدهای همسو در این عرصه می‌باشد. بر همین اساس، نقش و کارکرد ویژه دفتر امور بین‌الملل خاصه در دستگاه‌های حاکمیتی و تخصصی، تشریح و تبیین راهبردها و اهداف کلان در بعد تخصصی و تدوین برنامه‌های اجرایی لازم جهت تنظیم و برقراری ارتباط با سایر بازیگران و واحدهای سیاسی بر اساس اهداف ترسیم شده و نمایندگی مؤثر دولت متبوع در مجامع بین‌المللی ذی‌ربط در راستای حفظ منافع ملی یا گروهی واحدهای همسو می‌باشد. در این راستا، سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور به عنوان متولی حفظ، احیا، توسعه و بهره‌برداری اصولی و پایدار از منابع طبیعی کشور در جهت دستیابی به اهداف و اجرای وظایف محوله و به استناد اصل ۱۵۲ قانون اساسی ج.ا.ایران در حوزه روابط سیاسی در برقراری ارتباط صلح‌آمیز متقابل با سایر کشورها و تحقق سه اصل اعلام شده "عزت، حکمت و مصلحت" توسط مقام معظم رهبری و نیز دیپلماسی محیط

زیستی و سایر قوانین مستقل جهت الحاق دولت ج.ا.ایران به سازمان‌ها، مجامع و کنوانسیون‌های بین‌المللی، و همچنین وظیفه‌مندی به عنوان نقطه تماس تخصصی به نیابت از دولت ج.ا.ایران جهت حضور در مجامع بین‌المللی ذی‌ربط، بر خود لازم می‌داند آخرین اخبار و اطلاعات مربوط به موضوعات بین‌المللی در حیطه وظایف سازمانی خود را به اطلاع همکاران سازمانی خود و عموم علاقه‌مندان برساند.

این نشریه که با عنوان بولتن اطلاع‌رسانی امور بین‌الملل سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور، به صورت دو ماهانه منتشر می‌شود، درصدد است تا مجموعه‌ای از اخبار و اطلاعات مرتبط با آژانس‌های تخصصی ملل متحد، کنوانسیون‌های محیط‌زیستی، نشست‌های بین‌المللی سیاست‌گذاری محیط‌زیست و کارگاه‌های آموزشی مرتبط را اطلاع‌رسانی نماید.

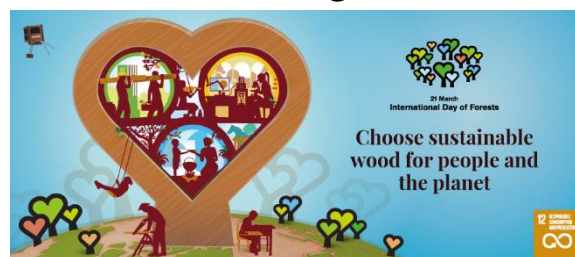
جهان امروز، جهان ارتباطات است و هریک از خوانندگان محترم در حیطه تخصصی خود دسترسی به اخبار و اطلاعاتی مرتبط با دامنه فعالیت این بولتن دارند، لذا به منظور غنابخشی به این بولتن، از خوانندگان محترم خواهشمند است علاوه بر ارائه اخبار و اطلاعات از منابع معتبر بین‌المللی، ما را از نقطه‌نظرات سازنده خود محروم نسازند. راه تماس با ما پست الکترونیک international@frw.ir می‌باشد.

اخبار

پیام دکتر منصور به مناسبت روز بین‌المللی جنگل

روز ۲۱ مارس برابر با اول فروردین از سوی سازمان ملل متحد به نام روز بین‌المللی جنگل نام‌گذاری شده است که هر سال با شعاری این روز گرامی داشته می‌شود. شعاری که برای امسال انتخاب شده عبارت است از: "چوب پایدار را برای مردم و سیاره انتخاب کنید".

بدین منظور دکتر منصور رییس سازمان متولی جنگل‌های کشور پیامی صادر نمود که به شرح ذیل می‌باشد:

بسمه تعالی

امروزه تخریب طبیعت، نه تنها آرامش و امنیت زندگی بشر را بر هم زده، بلکه موجودیت او را نیز در معرض خطر قرار داده است. سلامت محیط طبیعی به عنوان مهمترین حق هر جامعه، تاثیر به‌سزایی در سلامت روح و روان و همچنین توسعه پایدار کشورها ایفا می‌کند.

از دیگر سوی، نگاه جهان امروز و نگرش صاحب‌نظران و کارشناسان حوزه منابع طبیعی و نیز عامه مردم بر حفاظت پایدار عرصه‌ها و ایجاد توازن در توسعه و حفظ منابع پایه آب و خاک و

گیاه معطوف و تغییر نگاه‌ها و رویکردها به ارزش‌های منابع طبیعی به‌ویژه ارزش‌های غیر بازاری آن جلب گردیده است.

از این روی در نخستین روز فروردین و همزمان با آغاز تحول و سرسبزی گل و گیاه و طبیعت ضمن گرامی داشت روز جهانی جنگل که در سال جاری از سوی مجمع عمومی سازمان ملل متحد با شعار «چوب پایدار را برای مردم و سیاره انتخاب کنید» وارد تقویم زندگی شده است، بر نقش انکارناپذیر جنگل‌ها در پایداری سرزمین و شادابی حیات انسان‌ها، جانوران و گیاهان تأکید نموده و امیدوار است با احترام به طبیعت و رعایت قانونمندی حاکم بر آن و اعمال مدیریت صحیح و عزم ملی بر حفظ منابع موجود و بهره‌برداری اصولی و علمی بر احیا و توسعه این منابع و استمرار تولید آن، ضمن حفظ این سرمایه‌های ملی که افتخار هر کشوری است، موجبات پیشبرد و اعتلای اهداف نظام عالی‌ه جمهوری اسلامی فراهم شود.

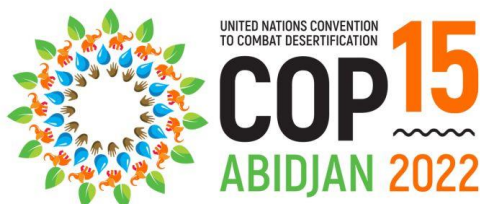
در پایان و در آستانه فرارسیدن "عید نوروز باستانی" و آغاز سال جدید، تبریک و تهنیت صمیمانه خود را تقدیم دوستداران طبیعت نموده و در پرتو الطاف بیکران خداوندی، برای همگان سلامتی و بهروزی، طراوت و شادکامی، عزت و کامیابی آرزو مندم.

مسعود منصور

معاون وزیر و رییس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور

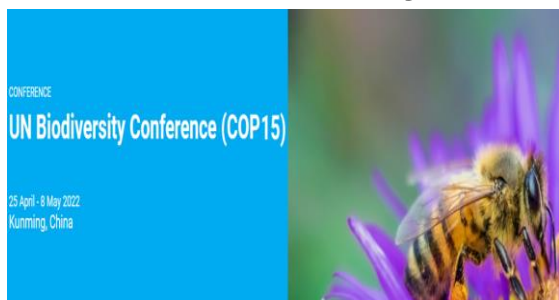
¹ Choose sustainable wood for people and the planet.

عاج با شعار " زمین، زندگی، میراث: راهی به سوی رفاه و آسایش " برگزار خواهد شد.

در این نشست که بالاترین سطح نشست‌های کنوانسیون فوق می‌باشد، علاوه بر پانزدهمین نشست کمیته علوم و فناوری،^۱ بیستمین کمیته ارزیابی اجرای کنوانسیون، کمیته عمومی،^۲ نشست وزرا و مقامات عالی رتبه و نشست مشورتی منطقه‌ای مراجع ملی به دعوت رئیس جمهور ساحل عاج، بخشی نیز به سران و روسای جمهور کشورها هم اختصاص یافته است.

برگزاری پانزدهمین نشست کنفرانس اعضای کنوانسیون تنوع زیستی

پانزدهمین نشست کنفرانس اعضای کنوانسیون تنوع زیستی طی روزهای ۱۸-۵ اردیبهشت ماه سال جاری (۲۵ آوریل - ۸

برگزاری پانزدهمین کنگره جهانی جنگلداری

پانزدهمین کنگره جهانی جنگلداری با موضوع "ساختن آینده‌ای سبز، سالم و تاب‌آور با جنگل‌ها" از ۱۲ لغایت ۱۶ اردیبهشت سال جاری در سنول - کره جنوبی برگزار می‌شود. این کنگره ابتدا برای سال گذشته برنامه‌ریزی شده بود، اما به دلیل همه‌گیری کووید-۱۹ به تعویق افتاد. کنگره جهانی جنگلداری از سال ۱۹۲۶ هر شش سال یکبار برگزار می‌شود. هدف از برگزاری این کنگره کنگره، گردهمایی کلیه دست‌اندرکاران از سراسر جهان می‌باشد تا در مورد چالش‌های مهم پیش روی بخش جنگلداری و راه‌حل‌های آن با یکدیگر به بحث بنشینند.

برگزاری پانزدهمین نشست کنفرانس اعضای متعاهد

کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی

بر اساس اطلاعات واصله از دبیرخانه کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی پانزدهمین نشست کنفرانس اعضای ملل متحد در خلال روزهای ۱۹ لغایت ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ برابر با ۹ لغایت ۲۰ ماه می ۲۰۲۲ در شهر ابیجان پایتخت کشور ساحل

² CRIC-20: Committee to Review Implementation of Convention

¹ CST-15: Committee on Science and Technology

می ۲۰۲۲) به صورت حضوری در کونمینگ کشور چین برگزار خواهد شد.

بخش نخست این نشست طی روزهای ۲۳-۱۹ مهر سال ۱۴۰۰ مصادف با ۱۱ تا ۱۵ اکتبر ۲۰۲۱ به صورت آنلاین با هدف تدوین چارچوب جهانی تنوع زیستی پسا ۲۰۲۰ برگزار گردید.

در متن ارسالی، زمینه همکاری را ارتقای سطح آگاهی جوامع محلی در جهت حفاظت سایت ثبت جهانی جنگل‌های هیرکانی به عنوان میراث جهانی یونسکو اعلام نموده است. سوکو قصد دارد این امر را از طریق سازمان‌های مردم نهاد، انجمن‌ها، و دانشگاه‌های مورد تایید و معرفی شده توسط دولت انجام دهد. لازم به ذکر است که این بنیاد پیشتر به عنوان مشاور تخصصی در مراحل تدوین پرونده ثبت جهانی جنگل‌های هیرکانی و جنگل‌های دیزمار با کشورمان همکاری داشته است.

نشست سرپرست معاونت امور جنگل و بخش امور بین‌الملل

در روز ۹ اسفند ۱۴۰۰ به دعوت دفتر روابط عمومی و امور بین‌الملل، جلسه‌ای با دکتر شعبانیان سرپرست معاونت امور جنگل برگزار و در خصوص موارد ذیل بحث و بررسی شد:

- پرسش نامه ارزیابی ظرفیت مدیریت مالی صندوق اقلیم سبز برای پروژه جنگل؛

- فعال نمودن دبیرخانه کشورهای با پوشش کم جنگل؛

- همکاری با بنیاد سوکو آلمان

در این نشست آقایان دکتر نقی شعبانیان، مهندس داریوش بیات مسئول امور بین‌الملل معاونت امور جنگل، دکتر حسین بدری پور معاون امور بین‌الملل، خانم مهندس ساغر داراب‌زند کارشناس امور بین‌الملل حضور داشتند.

اعلام آمادگی بنیاد سوکو برای همکاری در بخش جنگل ایران

بر اساس نامهاصله از وزارت امور خارجه، بنیاد سوکو آلمان به وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ج.ا.ایران پیشنهاد همکاری داده است.

¹ LFCC: Low Forest Cover Countries

هفت کشور، آلبانی، آندورا، کرواسی، فرانسه، لوکزامبورگ، رومانی و اسپانیا، با یکدیگر همکاری می‌کنند تا فرآیندی را که توسط کشورهای ایتالیا، یونان و اتریش در سال ۲۰۱۹ برای به رسمیت شناختن رمة گردانی توسط سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) آغاز شد، را توسعه دهند.

در حال حاضر پس از دو سال تلاش سخت مشتمل بر جلسات مجازی و حضوری (در کولمار- فرانسه و مادرید- اسپانیا) شرکای مختلف اروپایی، با رهبری اسپانیا و فرانسه، فرم درخواستی آماده شده است که در اواخر ماه جاری میلادی به دفتر یونسکو در پاریس ارایه خواهد شد. انتظار می‌رود ارزیابی این فرم چند ماه طول بکشد و احتمالاً اعلامیه نهایی در دسامبر ۲۰۲۳ صادر شود.

فرم درخواست شامل اقدامات حفاظتی از اقدامات مشترکی است که باید به طور مشترک بین کشورها انجام شود. آن‌ها حول چهار حوزه موضوعی اصلی می‌چرخند:

تجمع دامداران کوچ رو در شانزه‌لیزه

در روز ۶ مارس ۲۰۲۲ برابر با ۱۵ اسفند ۱۴۰۰، بیش از ۲۰۰۰ گوسفند، گاو و اسب از شانزه‌لیزه - پاریس عبور کردند. این رویداد را که مقامات محلی و گله‌داران کوه‌های پیرنه^۱ سازمان‌دهی نموده بودند.

این گردهمایی با همراهی دامدارانی از کشور اسپانیا و دامداران کوچ‌رویی از کانتابری^۲ و نمایندگان برنامه رمة گردانی^۳ به‌عنوان میراث بشری^۴ برگزار شد. در واقع هدف از برگزاری این گردهمایی، پاسداشت رمة گردانی به عنوان نمادی از کار با طبیعت بود. برای اولین بار در تاریخ، یک گله دام از زیر طاق پیروزی همراه با فلوت، آوازه‌های چندصدایی و گاری‌های سنتی در مقابل چشمان جمعیتی شاد عبور کرد. برگزارکنندگان اعلام نمودند که این رویداد به منظور نمایش این شیوه سنتی در فضای مدرن شهری، ترویج محصولات کشاورزی و صنایع دستی و تجلیل از پیشرفت‌های حاصله در جهت به رسمیت شناختن رمة گردانی به عنوان یک میراث فرهنگی ناملموس^۵ توسط یونسکو در اروپا بود.

⁴ Transhumance as Heritage of Humanity

⁵ Intangible Cultural Heritage

¹ Pyrénées mountains

² Cantabrie

³ Transhumance

اعلام سال ۲۰۲۶ به عنوان سال بین‌المللی مراتع و دامداران

مجمع عمومی سازمان ملل متحد سال ۲۰۲۶ را به عنوان سال بین‌المللی مراتع و دامداران نامگذاری نمود. فائو که آژانس تخصصی سازمان ملل متحد در زمینه کشاورزی است، نقش کلیدی در افزایش آگاهی در مورد اهمیت دامداران و مراتع ایفا می‌نماید.

نامگذاری یک سال به عنوان سال بین‌المللی مراتع و دامداران، نشان‌دهنده نقش مهم مراتع سالم در ایجاد محیطی پایدار، رشد اقتصادی و معیشت مقاوم برای جوامع در سراسر جهان است. مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نشست عمومی خود در روز ۲۸ فوریه ۲۰۲۲، قطعنامه‌ای را تصویب کرد که توسط مغولستان آغاز و رهبری شد که بیش از ۶۰ کشور عضو به نمایندگی از تمام مناطق جهان از آن حمایت کردند. سال بین‌المللی مراتع و دامداران با هدف افزایش آگاهی و حمایت از ارزش مراتع سالم و دامداری پایدار و همچنین ضرورت حمایت بیشتر از ظرفیت‌سازی و افزایش سرمایه‌گذاری مسئولانه در بخش دامداری پیگیری خواهد شد. مواردی مشتمل بر

شیوه‌های مدیریت پایدار سرزمین، اکوسیستم‌های بهبودیافته یا بازسازی شده، و دسترسی عادلانه به بازارها، پرورش و سلامت دام مطرح می‌باشند. سال بین‌المللی مراتع و دامداران توسط سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) به عنوان آژانس اصلی پیگیری خواهد شد.

مرتع و مرتع‌داری با اکوسیستم‌های متنوع، فرهنگ‌ها، هویت‌ها، دانش سنتی و تجربه تاریخی همزیستی با طبیعت شناخته می‌شوند. مراتع معیشت و امنیت غذایی میلیون‌ها نفر در سراسر جهان را تامین می‌کنند و از طریق حفاظت از تنوع زیستی، ترسیب کربن و تامین آب پاک، نه تنها برای دامداران، بلکه برای سایر جوامع نیز مزایای زیادی در بر دارد. دامداران با استفاده از کوچ و جابه‌جایی به صورت فصلی حداکثر استفاده را از منابع می‌برند. با این حال، خشکسالی، سیل، تخریب اکوسیستم، بیماری‌های حیوانات، فشار بر زمین و نوسانات و تغییرات آب و هوایی، بهره‌وری اقتصادی مراتع را به خطر می‌اندازد، که خطر تشدید فقر روستایی به دلیل از دست دادن دارایی‌های تولیدی دامداران را در پی دارد. مراتع مولد و مرتع‌داری پتانسیل زیادی برای تحقق اهداف توسعه پایدار^۱ دارند و سال بین‌المللی مراتع و دامداران فرصتی برای افزایش آگاهی بین‌المللی در مورد این موضوعات است.

انتظار می‌رود در این سال، فائو به همراه شرکای خود در دولت، جامعه مدنی و جامعه علمی، فعالیت‌هایی در زمینه افزایش آگاهی در مورد ابتکار عمل و اهمیت مدیریت پایدار مراتع و مرتع‌داری انجام دهند. دولت‌های عضو فائو برای ظرفیت‌سازی

¹ SDGs: Sustainable Development Goals

واحد را در دستور کار خود دارند تا بدین ترتیب، ظرفیت‌های دامپزشکی و نظارتی کشورها ارتقا یابد. برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت سال بین‌المللی مراتع و دامداران مراجعه نمایید:

<https://iyrp.info/>

برگزاری دومین نشست کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی

دبیرخانه کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی در مورخه ۱۴۰۰/۱۲/۱۴ دومین نشست کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی، به ریاست دکتر ساداتی‌نژاد وزیر جهاد کشاورزی با دستور جلسه ذیل برگزار شد:

- ۱- انتخاب عضو علمی کارگروه ملی از میان اساتید، محققان و صاحب‌نظران کشور با تایید اعضای کارگروه؛
- ۲- انتخاب نماینده سازمان‌های مردم‌نهاد با تایید اعضای کارگروه؛
- ۳- تصویب آیین‌نامه داخلی دبیرخانه کارگروه ملی و کارگروه‌های مرتبط؛
- ۴- بررسی و تصویب برنامه کاری کارگروه ملی در سال ۱۴۰۱.

و افزایش سرمایه‌گذاری مسئولانه در بخش دام، شیوه‌های مدیریت پایدار سرزمین، همچنین کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، افزایش ظرفیت سازگاری، و حفظ و ارتقای تنوع زیستی در مراتع تشویق خواهند شد. فائو بر مدیریت پایدار مراتع، حکمرانی، تولید داده و دانش و حمایت از طرح‌های حمایتی دامداران متمرکز خواهد شد تا بدین ترتیب به رفع برخی از این چالش‌های موجود کمک کند.

فائو از کاربست دانش و ابزارها از جمله دستورالعمل‌های فنی تهیه شده برای بهبود حکمرانی اراضی مرتعی، دستورالعمل‌های داوطلبانه برای حکمرانی مسئولانه مالکیت و ارزیابی مشارکتی تخریب سرزمین و مدیریت پایدار سرزمین در پروژه‌های مرتع و سیستم‌های مرتعی حمایت می‌کند. مرکز دانش دامداری فائو^۱ هم به عنوان مخزن دانش فنی در مورد دامداری و معیشت مردم دامدار عمل می‌کند و هم به عنوان یک انجمن بی طرف برای تبادل و ایجاد اتحاد بین دامداران و دست‌اندرکاران فعال در زمینه مسایل دامداری تلاش می‌کند که به عنوان یکی از اقدامات شاخص، فائو برای مقابله با بیماری‌های حیوانی، پیشگیری، کنترل و ریشه‌کنی بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک^۲ که به عنوان طاعون گوسفند و بز نیز شناخته می‌شود، را ترویج می‌کند. هدف فائو ریشه‌کنی کامل این بیماری بسیار مسری است. در این زمینه می‌توان به کاری که فائو در سال ۲۰۱۱ برای آفت حشره کوهی انجام داد، هم اشاره نمود. در واقع فائو و شرکایش حمایت از رویکرد بهداشتی

² PPR: Peste des Petits Ruminants

¹ Pastoralist Knowledge Hub

مصوبات این نشست عبارت بودند از:

- آقای سعید طهماسبیان مدیر تشکل "جمعیت حامیان زمین" به‌عنوان نماینده سازمان‌های مردم‌نهاد در کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی انتخاب گردید؛
- سه تشکل انجمن پایشگران حامی محیط‌زیست (پاما) با مدیریت سرکار خانم میترا البرزی‌منش، کانون توسعه کارآفرینی روستایی (تکرا) با مدیریت آقای سید ابوالفضل میر قاسمی، مؤسسه محیط‌زیست و توسعه پایدار (سنستا) با مدیریت سرکار خانم ناهید نقی‌زاده به‌عنوان نمایندگان رسمی شبکه محیط‌زیست و منابع طبیعی کشور برای عضویت در کمیته نهادهای جامعه مدنی مورد تایید قرار گرفتند؛
- آقای دکتر محمد جعفری عضو هیات علمی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، به‌عنوان عضو علمی کارگروه ملی انتخاب گردید؛
- مقرر شد دوره عضویت عضو علمی و عضو نماینده سازمان‌های مردم‌نهاد در کارگروه ملی دو سال بوده و تداوم عضویت آن‌ها منوط به ارزیابی عملکرد بر اساس شاخص‌های معین باشد؛
- مقرر گردید در سال ۱۴۰۱ حداقل سه جلسه کارگروه ملی (هر چهار ماه یکبار) و در صورت لزوم جلسات اضطراری به‌هنگام حوادث و اقدامات ویژه برگزار گردد؛
- مقرر شد بررسی اهداف ملی مرتبط با جهان بدون تخریب سرزمین^۱ با هدف تبیین وضعیت موجود کشور،

مشخص شدن نقش دستگاه‌ها و ارایه به دبیرخانه

- کنوانسیون، در دستور کار کمیته کارشناسی قرار گیرد؛
- مقرر شد در جلسات آتی، دستگاه‌های عضو کارگروه گزارش سیاست‌ها، برنامه‌ها و اقدامات مرتبط را در خصوص مدیریت پایدار سرزمین ارایه دهند؛
- مقرر شد کمیته کارشناسی و کمیته‌های ذی‌ربط، نسبت به پیشنهاد احکام و اسناد بالادستی جهت درج در برنامه هفتم توسعه اقدام و نتیجه را به کارگروه اقدام نمایند؛
- مقرر شد به‌منظور نهایی نمودن برنامه کاری ۱۴۰۱، جلسات کارگروه کارشناسی برگزار و تا پایان فروردین ماه برنامه اقدامات ۱۴۰۱ در کارگروه ملی مطرح گردد.

ارسال پرسشنامه عضویت در مجامع بین‌المللی

در سال‌های اخیر معاونت حقوقی نهاد ریاست جمهوری طی پرسشنامه‌ای از دستگاه‌ها می‌خواهد عملکرد خود و دستاوردهای حاصل از عضویت در نهادها و مجامع بین‌المللی را ارایه دهند.

با توجه به این که سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری نهاد هماهنگ‌کننده ملی کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی ملل متحد در سطح کشور است، لذا دفتر امور بیابان که دبیرخانه کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی را عهده‌دار است، گزارش کاملی تهیه و ارایه نمود که از طریق دفتر امور بین‌الملل و سازمان‌های تخصصی برای ارسال به مرجع پیگیری کننده ارایه شد.

¹ LDN: Land Degradation Neutrality

موضوعات مورد علاقه سازمان برای همکاری مشترک با کشور غنا

نظر به قریب الوقوع بودن هفتمین اجلاس کمیسیون مشترک ایران و غنا، سازمان در خصوص بند ۷ تفاهم نامه که مربوط به همکاری‌های بخش کشاورزی، حمل و نقل و مسکن است، مواردی به شرح ذیل را مطرح نمود:

- همکاری مشترک در طراحی و اجرای طرح جنگلداری پایدار؛
- مشارکت جامعه محلی در اجرای طرح‌های جنگلداری چندمنظوره با تاکید بر معیشت جامعه محلی؛
- انتقال تجربیات در راستای سازگاری با تغییرات اقلیمی با تاکید بیشتر بر توسعه مدل‌ها و ایده‌های نوآورانه در راستای اهداف توسعه پایدار و مدیریت پایدار جنگل به ویژه سیستم پایش جنگل؛
- جنگل‌کاری، احیا، بازسازی و غنی‌سازی و توسعه جنگل؛
- آگروفارستری از طریق روش‌ها و تکنیک‌های جدید؛
- تولید نهال و تهیه بذر با استفاده از روش‌های جدید و مقرون به صرفه؛
- همکاری‌های مشترک در مدیریت بذر، نهال و نهالستان‌های جنگلی؛
- اکوتوریسم، طراحی و مدیریت پارک جنگلی، پارک طبیعت و غیره با استفاده از شیوه‌های نوین مدیریتی؛

- تکنولوژی‌های روزآمد برای تولید صفحات چوبی با استفاده از ضایعات بخش کشاورزی مانند باگاس؛
- ایجاد زیرساخت‌های ضروری برای قرنطینه و ضد عفونی چوب (حسب کنوانسیون بین‌المللی حفظ نباتات^۲ در مبادی ورودی؛
- احداث صنایع فرآوری کوچک، بسته‌بندی محصولات و توسعه صادرات محصولات غیرچوبی جنگلی؛
- تولید محصولات فرعی (مصنوعی و طبیعی) جنگل؛
- توسعه تکنیک‌های جدید کارآفرینی با تمرکز بر ارتقای ارزش افزوده محصولات فرعی جنگل و مرتع؛
- کنترل آفات و بیماری‌های جنگلی.

حضور معاون وزیر محیط زیست، زمین‌شناسی و منابع طبیعی کشور قزاقستان در سازمان

با عنایت به برگزاری اجلاس کمیسیون مشترک همکاری ایران و قزاقستان، آقای تالگات آمانگلدیویچ مامیشف^۲ معاون وزیر محیط زیست، زمین‌شناسی و منابع طبیعی قزاقستان در روز اول اسفند سال ۱۴۰۰ در سازمان متبوع حضور یافت و نشست مشترکی با دکتر منصور و مدیران سازمان برگزار نمود. دکتر منصور در دیدار با آقای مامیشف، ضمن بررسی راه‌های توسعه همکاری بین دو کشور در زمینه آب، خاک و منابع طبیعی به موضوعات قانونی و حقوقی مترتب بر مدیریت منابع طبیعی

^۲ Talgat Amangeldievich Momyshev

^۱ IPPC: International Plant Protection Convention

در کشور ایران و شیوه مدیریت منابع طبیعی در قالب طرح اشاره نمود.

وی تاکید نمود تجربیات خوبی در زمینه مقابله با بیابان‌زایی در ایران وجود دارد که می‌توان این تجربیات را در قالب همکاری‌های دوجانبه به کشور قزاقستان منتقل کرد.

در ادامه این نشست، مامیشف معاون وزارت اکولوژی، زمین شناسی و منابع طبیعی کشور قزاقستان با ابراز خرسندی از این نشست به همکاری ایران با قزاقستان در زمینه کشاورزی و منابع طبیعی اشاره کرد و گفت: ایران می‌تواند با انتقال تجربیات زمینه همکاری خوبی را با قزاقستان ایجاد کند.

مامیشف، خشک شدن دریاچه آرال در قزاقستان را به عنوان بزرگترین چالش زیست محیطی این کشور نام برد و خاطرنشان کرد: با خشک شدن دریاچه آرال سالانه بیش از صدها هزار تن گردوغبار نمکی تولید و به هوا پراکنده می‌شود، از این رو ایران می‌تواند با کار کارشناسی و تکنولوژی‌هایی که در اختیار دارد در زمینه احیای دریاچه آرال، جنگل کاری در اراضی بیابانی و غیربیابانی و همچنین با ارایه خدمات فنی در زمینه آبخیزداری به قزاقستان کمک کند.

وی به موضوع جنگل کاری در قزاقستان اشاره کرد و گفت: تنها در سال ۲۰۲۱ حدود ۶۱ هزار هکتار جنگل کاری در قزاقستان انجام شده و در حال حاضر سطح جنگل این کشور ۶ میلیون هکتار است.

بر اساس این گزارش، رییس سازمان منابع طبیعی کشور در پایان این دیدار «نماد درخت بلوط» را به یادگار به مامیشف معاون وزارت اکولوژی، زمین شناسی و منابع طبیعی کشور قزاقستان تقدیم کرد.

در این دیدار، مامیشف ضمن بازدید از یادمان جان‌نثاران منابع طبیعی، یک اصله نهال در اطراف این یادمان غرس کرد.

برنامه‌ریزی کارگاه آموزشی پروژه گردوغبار

دفتر امور بیابان به نمایندگی از سازمان، مسئول پیگیری پروژه‌ای در قالب چهارچوب همکاری‌های فنی فائو با نام "تسریع سرمایه‌گذاری و اقدام به منظور ارتقای تاب‌آوری بخش کشاورزی در برابر طوفان‌های ماسه و گرد و غبار" است. برابر سند پروژه برگزاری یک کارگاه آموزشی با موضوع "تحلیل آسیب‌پذیری و ریسک طوفان‌های گرد و غبار و چگونگی برنامه‌ریزی برای کاهش اثرات نامطلوب فرسایش بادی در بخش کشاورزی به منظور آموزش و ارتقای کارشناسان ملی و در اختیار قرار دادن تجارب فائو در اردیبهشت ماه برگزار خواهد شد.

گلستان، خراسان جنوبی، خراسان شمالی و مازندران هم حضور داشتند.

در جلسه فوق، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان خراسان شمالی برخی از همکاران پروژه از جمله نمایندگان سازمان برنامه و بودجه استان و دوتن از بخش خصوصی را هم دعوت نموده بود.

مصوبات جلسه هم به قرار ذیل بود:

- جهت عمق بخشی پروژه، مدل اجرایی پروژه ترسیب کربن به منظور لحاظ نمودن در برنامه توسعه هفتم و سیاست‌های کلان کشور تدوین و تکمیل گردد؛
- مقرر شد مستندسازی پروژه در برنامه کاری ۲۰۲۲ ملحوظ گردد؛
- دستاوردهای پروژه در کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی ارایه گردد؛
- مقرر شد در سال جاری حسابرسی پروژه جهت بررسی سیستم‌های مدیریتی موجود انجام شود؛
- مقرر شد ارزیابی پروژه در برنامه کاری ۲۰۲۲ ملحوظ گردد.

بر اساس پیش‌بینی‌ها حدود ۸۰ نفر به صورت مجازی و حضوری در این نشست حضور خواهند داشت. لازم به ذکر است بر اساس برنامه‌ریزی قبلی بنا بود کارگاه آموزشی فوق در روزهای ۱۴ و ۱۵ اسفندماه در اصفهان با حضور ۳۰ نفر و ۵۰ نفر به صورت غیرحضوری برگزار گردد که به دلیل شرایط کرونا برگزاری کارگاه فوق در آن زمان لغو گردید.

برگزاری دومین نشست کمیته راهبری پروژه بین‌المللی

ترسیب کربن

پیرو هماهنگی‌های به عمل آمده در مورخه اول اسفند ۱۴۰۰، دومین نشست کمیته راهبری پروژه بین‌المللی ترسیب کربن با دستور کار ذیل برگزار شد:

- بررسی عملکرد پروژه ترسیب کربن طی سال ۲۰۲۱
- تصویب برنامه کاری سال ۲۰۲۲

در این نشست که به صورت مجازی برگزار شد، علاوه بر همکاران ستادی سازمان، نمایندگان دفتر عمران ملل متحد در تهران، وزارت امور خارجه و وزارت جهاد کشاورزی، همکاران استانی از ادارات کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان‌های

برگزاری چهارمین نشست کمیته کارشناسی کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی

دبیرخانه کارگروه ملی مقابله با بیابان‌زایی

پیرو دعوتنامه ارسالی این نشست در مورخه ۱۴۰۰/۱۱/۲۵ به صورت مجازی با دستور جلسه ذیل برگزار شد:

- ادامه بررسی و اصلاح پیش‌نویس آیین‌نامه داخلی دبیرخانه کارگروه ملی؛
 - چگونگی اجرایی نمودن بندهای ۱۶ و ۱۷ آیین‌نامه تشکیل کارگروه مبنی بر انتخاب یک نفر از اساتید صاحب‌نظر و نماینده سازمان‌های مردم‌نهاد در کارگروه ملی؛
 - دریافت عناوین پیشنهادی جهت درج در دستور کار جلسه آتی کارگروه کارشناسی.
- مصوبات جلسه عبارت بودند از:
- مقرر شد گروه مجازی متشکل از نمایندگان محترم دستگاه‌های عضو تشکیل گردد؛

- مقرر گردید رزومه نهادهای جامعه مدنی به نمایندگان محترم دستگاه‌های عضو ارسال گردد و حداکثر طی یک هفته اعلام نظر فرمایند؛
- مقرر گردید رزومه سه نماینده معرفی شده جهت کارگروه علمی و فناوری به نمایندگان محترم دستگاه‌های عضو ارسال گردد و حداکثر طی یک هفته اعلام نظر فرمایند؛
- مقرر گردید شاخص‌هایی جهت ارزیابی رزومه افراد و نهادهای جامعه مدنی و نیز عضو کارگروه علمی و فناوری معرفی شده تعیین گردد.

برگزاری هفدهمین نشست مجمع جهانی جنگل

هفدهمین نشست مجمع جهانی جنگل از تاریخ ۱۹ لغایت ۲۳ اردیبهشت ماه سال جاری برابر با ۹ تا ۱۳ می ۲۰۲۲ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک مشتمل بر جلسات رسمی و غیر رسمی به صورت حضوری و برخط برگزار خواهد شد.

بر اساس برنامه کاری چهارساله مجمع جنگل ملل متحد در خصوص جنگل‌ها در بازه زمانی ۲۰۲۲-۲۰۲۴ در هفدهمین نشست این مجمع، جلساتی برای بحث‌ها و مناظرات در خصوص اجرای برنامه راهبردی سازمان ملل متحد ۲۰۳۰ در خصوص جنگل‌ها^۱ و همچنین بررسی فعالیت‌هایی در راستای

¹ UNSPF: The United Nations Strategic Plan for Forest 2030

- تثبیت تپه‌های ماسه‌ای غرب کرخه؛
 - کنترل کانون‌های بحرانی فرسایش بادی در منطقه سیستان در دو دهه اخیر.
- در ارایه‌های فوق، اقدامات اجرایی انجام شده و اثرات آن در منطقه تشریح گردید. در پایان پس از طرح پرسش و پاسخ، دو طرف جهت ادامه همکاری‌ها در زمینه‌های مشترک نظیر کنترل بیابان‌زایی، مدیریت جنگل‌های دست کاشت، کنترل تپه‌های ماسه‌ای و ... اظهار تمایل نمودند.

برگزاری وبینار دهه احیای اکوسیستم سازمان ملل:

ارزش‌ها، فرهنگ و معنویت

این وبینار در تاریخ ۱۴۰۱/۱/۲۲ و در ساعت ۱۹:۳۰ به وقت تهران برگزار می‌شود.

در همین ارتباط، شایان ذکر است دهه سازمان ملل در مورد احیای اکوسیستم‌ها (۲۰۳۰-۲۰۲۱) فرصتی برای جلب مشارکت گسترده در امر حفاظت و احیای طبیعت جهان است. محرک‌های اصلی این مشارکت عبارتند از: مزایای اقتصادی طبیعت، اهمیت محیط‌های سالم برای سلامت انسان و اصلاح سیستم‌های غذایی. پشتوانه این تلاش‌ها، معطوف به

حمایت از اولویت‌های موضوعی لحاظ شده در سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ در نظر گرفته شده که در همین ارتباط، فعالیت‌های کلیدی توسط کمیته مشارکتی بخش جنگل^۱ سازمان‌های منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای و سایر دست‌اندرکاران صورت گرفته است. دیگر موضوعات کلیدی مندرج در دستور کار این نشست شامل ابزار اجرایی، پایش، ارزیابی، گزارش‌دهی، ارتباطات و اطلاع‌رسانی، مشارکت در بازنگری میان مدت ترتیبات بین‌المللی جنگل در سال ۲۰۲۴ و نیز اثرات بیماری همه گیر کرونا (COVID19) بر جنگل‌ها و بخش‌های مرتبط با جنگل به عنوان یک مورد اضطراری می‌باشد.

در حال حاضر نشست یاد شده نظیر دستور کار موقت، یادداشت، اطلاعیه‌ها، اسناد رسمی و دستورالعمل‌های این نشست در وب سایت مجمع جنگل ملل متحد به آدرس ذیل در دسترس می‌باشد:

<http://www.un.org/esa/forests/forum/index.html>

برگزاری دومین وبینار مشترک با کشور چین با موضوع

ارایه تجارب بیابان‌زدایی ایران

پروژه‌های همکاری‌های به عمل آمده با موسسه جغرافیا و اکولوژی شین جیانگ چین^۲ دومین وبینار علمی مشترک با موضوع ارایه تجارب بیابان‌زدایی ایران در تاریخ ۹ اسفند ۱۴۰۰ برگزار گردید. در این جلسه دو تجربه بیابان‌زدایی کشور از استان‌های خوزستان و سیستان و بلوچستان به ترتیب ذیل ارایه شد:

² XIEG: Xinjiang Institute of Ecology and Geography

¹ CPF: The Collaborative Partnership on Forests

از ۴ هدف کلی مندرج در سند جنگل به منظور نیل به مدیریت پایدار جنگل اقتباس شده‌اند.

آرمان‌های جهانی جنگل و اهداف کمی ذیل آن داوطلبانه و جهانی بوده و هدف اصلی آن کمک به تحقق ترتیبات بین‌المللی جنگل^۲ به موازات اجرای اهداف توسعه پایدار^۳، اهداف تنوع زیستی آیچی^۴، موافقتنامه پاریس^۵ و سایر اسناد، فرآیند ها و تعهدات و اهداف بین‌المللی مرتبط با جنگل می‌باشد.

چشم انداز، اصول و تعهدات مندرج در دستورکار ۲۰۳۰ توسعه پایدار زمینه شکل‌گیری آرمان‌های جهانی جنگل و اهداف کمی ذیل آن را فراهم نموده و این ارتباط موجب همپوشانی ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی مدیریت پایدار جنگل با توسعه پایدار به یکدیگر می‌گردد.

مقصود آرمان‌های جهانی جنگل و اهداف کمی ذیل آن زمینه‌سازی و تحریک اقدام، مشارکت و همکاری داوطلبانه بیشتر از سوی کشورها، شرکا و دست‌اندرکاران بین‌المللی، منطقه‌ای، زیرمنطقه‌ای و غیردولتی می‌باشد. ضمناً آرمان‌های مزبور شاخصی برای تعیین میزان همگرایی و همکاری در زمینه جنگل در مجموعه نظام ملل متحد و سازمان‌های همکار عضو

ارزش‌هایی است که از طرف انسان‌ها نسبت به طبیعت و اکوسیستم‌ها وجود دارد. بنابراین، هرچه با طبیعت از دریچه ارزش‌ها، فرهنگ و معنویت ارتباط بیشتری برقرار کنیم، اقدامات ما عمیق‌تر و پایدارتر خواهد شد. این گفتگو فرصتی است برای پرداختن به اهمیت ارزش‌ها، فرهنگ و معنویت در احیای اکوسیستم‌ها.

همچنین علاقمندان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر به لینک ذیل مراجعه نمایند:

<https://www.unep.org/events/webinar/un-decade-ecosystem-restoration-values-culture-and-spirituality>

گزارشات

آرمان‌های جهانی و اهداف کمی جنگل ذیل آن در

برنامه راهبردی سازمان ملل متحد برای جنگل

ساغر داراب زند

شاکله برنامه راهبردی جنگل^۱ از ۶ آرمان جهانی و ۲۶ هدف کمی / شاخص که باید تا سال ۲۰۳۰ تحقق یابند، تشکیل شده است. این آرمان‌ها و اهداف کمی که شرح کامل آن در ذیل آمده،

^۴ The Aichi Biodiversity Targets

^۵ The Paris Agreement

^۶ The 2030 Agenda for Sustainable Development

^۱ The United Nations Strategic Plan for Forests 2030

^۲ The international arrangement on forests

^۳ The Sustainable Development Goals

۲- بهبود و افزایش مزایای زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی حاصل از بخش جنگل به‌ویژه از طریق بهبود معیشت جوامع وابسته به جنگل؛

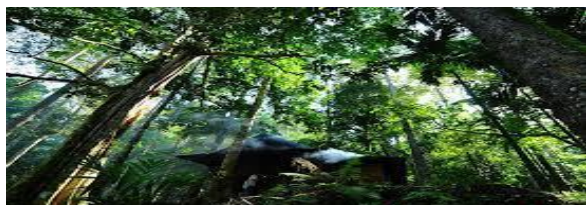
۲-۱- مقابله با فقر در جوامع وابسته به جنگل و به صفر رساندن آثار آن؛

۲-۲- افزایش دسترسی شرکت‌های جنگلی کوچک به ویژه در کشورهای در حال توسعه به خدمات مالی نظیر وام‌های کم بهره و تسهیل ورود آن‌ها به زنجیره‌های ارزشی و بازار؛

۲-۳- افزایش سهم جنگل‌ها در امنیت غذایی؛

۲-۴- افزایش سهم و مشارکت صنایع جنگل، شرکت‌های وابسته به جنگل و خدمات اکوسیستمی جنگل در توسعه زیست محیطی-اقتصادی و اجتماعی؛

۲-۵- افزایش سهم جنگل‌ها در حفظ تنوع زیستی، کاهش اثرات تغییر اقلیم در بعد کاهش انتشار و سازگاری با توجه به دستور کار و نهادها و کنوانسیون‌های ذیربط؛

۳- افزایش چشمگیر سطح جنگل‌های حفاظت شده و سایر مناطق جنگلی تحت مدیریت پایدار جنگل و افزایش میزان محصولات جنگلی تولید شده از جنگل‌های تحت مدیریت پایدار؛

کمیته مشارکتی جنگل و سایر نهادها و فرایندهای مرتبط با جنگل محسوب می‌گردند.

آرمان‌های جهانی جنگل و اهداف کمی ذیل آن از تعداد زیادی محورهای موضوعی تشکیل شده که تحقق آن نیازمند همکاری و مشارکت داوطلبانه می‌باشد. این محورهای موضوعی شامل ۴۴ سیاست، اقدام و بند عملی بوده که در سند جنگل ملل متحد آمده است

آرمان‌های جهانی و اهداف کمی جنگل

۱- توقف روند نابودی پوشش جنگلی در سراسر جهان از طریق مدیریت پایدار جنگل از جمله عملیات حفاظت، احیا و جنگل‌کاری، جلوگیری از تخریب جنگل و حمایت از تلاش جهانی در راستای حل معضل تغییر اقلیم؛

۱-۱- افزایش سطح جنگل‌های جهان به میزان سه درصد؛

۱-۲- افزایش یا تثبیت ذخایر کربن در جنگل‌های جهان؛

۱-۳- تقویت اجرای مدیریت پایدار کلیه جنگل‌ها، متوقف نمودن جنگل‌زدایی، بازسازی جنگل‌های تخریب یافته و افزایش سطح جنگل‌کاری و عملیات احیایی در سطح جهان تا سال ۲۰۲۰؛

۱-۴- افزایش تاب‌آوری و ظرفیت سازگاری جنگل‌ها در برابر بیماری‌ها و اثرات تغییر اقلیم؛

دولتی و خصوصی در زمینه علوم، فناوری و نوآوری در بخش جنگل.

۴-۴- افزایش تعداد کشورهایی که راهبرد تجهیز منابع^۲ را تهیه و اجرا نموده و به منابع لازم از بخش های مختلف دسترسی دارند.

۵-۴- تقویت روند گردآوری، سازماندهی و دسترسی به اطلاعات جنگل برای مثال از طریق ارزیابی‌های علمی بین رشته‌ای.

۵-۱- ارتقای چارچوب‌های حاکمیتی برای اجرای مدیریت پایدار جنگل و افزایش سهم جنگل‌ها در دستور کار ۲۰۳۰ توسعه پایدار

۵-۱- افزایش تعداد کشورهایی که سیاست های توسعه بخش جنگل ها را در برنامه های ملی توسعه پایدار^۳ یا راهبرد تعدیل فقر^۴ لحاظ نموده اند.

۲-۵- بهبود اعمال قانون و حکمرانی جنگل از طریق تقویت دولت‌های ملی و محلی مسئول جنگل و کاهش تجارت و بهره‌برداری غیرقانونی از جنگل.

۳-۵- اجرای منسجم، هماهنگ و تکمیلی سیاست‌ها و برنامه‌های مرتبط با جنگل‌های ملی در سطح وزارتخانه‌ها، ادارات و دستگاه‌های اجرایی مطابق با قوانین ملی که موجب به رسمیت شناختن اعلامیه سازمان ملل متحد در مورد حقوق

۱-۳- افزایش سطح جنگل های جهان به عنوان مناطق حفاظت شده از طریق اقدامات حفاظتی؛

۲-۳- افزایش سطح جنگل‌های تحت برنامه مدیریت بلند مدت؛

۳-۳- افزایش میزان محصولات جنگلی با رعایت اصول مدیریت پایدار جنگل؛

۴- تجهیز منابع قابل ملاحظه مالی اعم از منابع جدید و تکمیلی از بخش های مختلف جهت اجرای مدیریت پایدار جنگل و تقویت همکاری های علمی و فنی و سرمایه گذاری؛

۱-۴- تجهیز منابع قابل ملاحظه مالی با منشا مختلف و در تمام سطوح جهت تامین منابع مالی مدیریت پایدار جنگل و فراهم آوردن زمینه لازم برای ترغیب کشورهای در حال توسعه جهت اجرای مدیریت پایدار من جمله در زمینه حفاظت و جنگل کاری.

۲-۴- تامین منابع مالی قابل ملاحظه در بخش جنگل در سطوح مختلف شامل عمومی (ملی، دوجانبه، چندجانبه و سه جانبه) خصوصی و بشر دوستانه؛

۳-۴- ارتقای چشمگیر همکاری های شمال-جنوب، جنوب-جنوب، شمال-شمال و سه جانبه^۱ و مشارکت بخش

³ national sustainable development plans

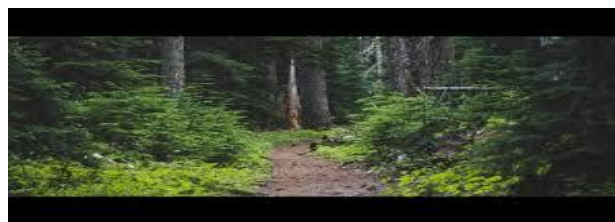
⁴ poverty reduction strategies

¹ North-South, South-South, North-North and triangular cooperation

² financing strategies

مردم بومی از سوی دست‌اندرکاران مرتبط، جوامع محلی و مردم بومی گردد.

۴-۵- گنجاندن کامل مسائل مربوط به جنگل و بخش جنگل در فرایندهای تصمیم‌گیری در خصوص برنامه‌ریزی و طرح‌های آمایش سرزمین.

۶- افزایش همکاری، هماهنگی، هم‌پوشانی و هم‌افزایی در خصوص مسائل مرتبط با جنگل در کلیه سطوح در مجموعه خانواده سازمان ملل، سازمان‌های همکار و کلیه دست‌اندرکاران و بخش‌های درگیر

۱-۶- برنامه‌های مرتبط با جنگل در نظام سازمان ملل به صورت منسجم و مکمل یکدیگر بوده و در صورت لزوم اهداف و آرمان‌های جهانی جنگل در آن گنجانده خواهد شد.

۲-۶- برنامه‌های مرتبط با جنگل در سازمان‌های عضو ترتیبات مشارکتی جنگل به صورت منسجم و مکمل یکدیگر بوده و نقش موثری در دستور کار ۲۰۳۰ توسعه پایدار دارد.

۳-۶- هماهنگی و تعامل بین بخشی با هدف ارتقای مدیریت پایدار جنگل و توقف تخریب جنگل و جنگل‌زدایی به طور قابل توجهی در تمامی سطوح افزایش می‌یابد.

۴-۶- درک مشترک عمیق‌تری از مفهوم مدیریت پایدار جنگل به وجود آمده و مجموعه‌ای از شاخص‌های مرتبط با آن تدوین گردد.

۵-۶- مشارکت گروه‌های اصلی و سایر دست‌اندرکاران مربوطه در اجرای برنامه راهبردی جنگل و همچنین در کار مجمع و جلسات فرعی تقویت گردد.

برگزاری پنجمین مجمع برنامه محیط زیست ملل متحد

دکتر مریم بخشنده^۱

مجمع محیط‌زیست ملل متحد^۲، عالی‌ترین سکوی مذاکراتی محیط‌زیست کشورهای جهان، تحت هدایت برنامه محیط‌زیست ملل متحد^۳ است که با پذیرش کشورهای عضو به منظور تقویت برنامه محیط‌زیست ملل متحد، از سال ۲۰۱۴ با ساختاری متفاوت از شورای حکام محیط‌زیست آغاز به کارکرد و مطابق با قطعنامه مصوب مربوطه، مقرر شد تا اجلاس عالی‌رتبه این مجمع به صورت دوسالانه و در سال‌های فرد میلادی برگزار شود.

مجمع فوق با میزبانی برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد، نمایندگان کشورهای عضو سازمان ملل، کسب و کارها، جامعه

³ UNEP: United Nations Environment Programme

^۱ کارشناس امور بین‌الملل دفتر روابط عمومی و امور بین‌الملل

² UNEA: United Nations Environment Assembly

مدنی و سایر دست‌اندرکاران را گرد هم می‌آورد تا در مورد سیاست‌هایی برای رسیدگی به چالش‌های مهم زیست محیطی جهان توافق کنند.

بخش اول پنجمین مجمع به‌دلیل شیوع پاندمی کرونا، اسفند ۲۰۲۱ به‌صورت آنلاین و بخش دوم در سال ۲۰۲۲ و به‌صورت ترکیبی (حضوری-آنلاین) با موضوع "تقویت اقدامات برای طبیعت در دستیابی به اهداف توسعه پایدار" برگزار گردید که نقش محوری طبیعت در زندگی ما و در توسعه پایدار اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی را برجسته می‌کند. در طی این اجلاس مذاکرات مقامات عالی‌رتبه، پیرامون شناسایی راهکارهای ملی و بین‌المللی برای تقویت اقدام‌های انجام‌شده صورت گرفت.

درهمین راستا، بخش دوم پنجمین اجلاس مجمع محیط‌زیست سازمان ملل متحد به مدت سه روز از تاریخ ۹ اسفند ۱۴۰۰ در نایروبی کنیا برگزار گردید.

در این نشست، وزرای محیط زیست جهان موافقت نمودند که یک کمیته مذاکراتی بین‌الدول با دستورکار تنظیم یک توافق‌نامه بین‌المللی الزام‌آور قانونی برای پایان دادن به آلودگی پلاستیکی تشکیل دهند. اینگر اندرسن^۱، مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد^۲ گفت که این مهم‌ترین توافق چندجانبه زیست محیطی از زمان توافق پاریس خواهد بود.

اسپن بارت اید^۳، رییس پنجمین مجمع محیط زیست ملل متحد و وزیر اقلیم و محیط زیست نروژ گفت: «در پس زمینه

آشفته‌گی ژئوپلیتیک، مجمع محیط زیست سازمان ملل متحد نشان‌گر همکاری چندجانبه‌ای در بهترین حالت خود می‌باشد. "آلودگی پلاستیک به یک اپیدمی تبدیل شده است. با صدور قطعنامه فوق، امروز ما رسماً در مسیر کنترل آن قرار خواهیم گرفت".

امینا جی محمد^۴، معاون دبیرکل سازمان ملل متحد، افزود: «امروزه هیچ منطقه‌ای از کره زمین از رسوبات اعماق دریا گرفته تا قله اورست، از آلودگی پلاستیکی در امان نمانده است. این سیاره مستحق یک راه حل چندجانبه است که کل مجموعه‌را در برگیرد. توافق‌نامه جهانی الزام‌آور قانونی در مورد آلودگی پلاستیکی اولین قدم واقعاً خوشایند خواهد بود.

دومین قطعنامه کلیدی از راه‌اندازی یک هیات سیاست علمی جامع و جاه‌طلبانه در مورد مدیریت صحیح مواد شیمیایی و زیاله و جلوگیری از آلودگی حمایت می‌کند. بیانیه وزیران بیان‌گر ناکامی بشریت در مدیریت مواد شیمیایی و ضایعات می‌باشد، تهدیدی که با همه‌گیری کرونا به دلیل استفاده زیاد از پلاستیک‌های یکبار مصرف و مواد شیمیایی ضد عفونی‌کننده تشدید شده است.

بر اساس روح دهه سازمان ملل متحد برای احیای اکوسیستم، سومین قطعنامه کلیدی مورد توافق مجمع بر راه حل‌های مبتنی بر طبیعت تمرکز دارد: اقداماتی برای حفاظت، بازیابی، استفاده پایدار و مدیریت اکوسیستم‌ها. این قطعنامه از برنامه محیط

³ Espen Barth Eide

⁴ Amina J. Mohammed

⁵ Source to sea

¹ Inger Andersen, Executive Director of the UN Environment Programme

² UNEP: United Nations Environment Programme

زیست می‌خواهد تا از اجرای چنین راه‌حلی که از حقوق جوامع و مردم بومی محافظت می‌کند، حمایت کند.

اینگر اندرسن، مدیر اجرایی برنامه محیط زیست، گفت: «داشتن یک تعریف مورد توافق جهانی از راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت مهم است. وقتی کشورها و شرکت‌ها ادعا می‌کنند که اقدامات آن‌ها از راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت حمایت می‌کند، لازم است در خصوص صحت آن ادعاها ارزیابی کنیم. این امر به ویژه با توجه به گزارشی که هیات بین‌الدول تغییر اقلیم در مورد نیاز به افزایش سازگاری منتشر کرده است و ظرفیت راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت برای آن بسیار مهم است، صادق است.

سه قطعنامه‌های اکوسیستم، حفاظت از تنوع زیستی، بهره‌وری منابع، الگوهای مصرف و تولید، کاهش و سازگاری آب و هوا، ایجاد شغل و کاهش فقر را در اولویت قرار داده است.

قطعنامه‌ای در مورد مواد معدنی و فلزات خواستار ارایه پیشنهادهایی برای افزایش پایداری زیست محیطی آن‌ها در طول چرخه حیات کامل آن‌ها است.

قطعنامه‌ای در مورد مدیریت پایدار دریاچه‌ها از کشورهای عضو می‌خواهد که ضمن حفاظت از دریاچه‌ها در مورد احیا و استفاده پایدار از آن‌ها اقدام نمایند. لحاظ نمودن دریاچه‌ها در برنامه‌های توسعه ملی و منطقه‌ای از دیگر موارد مورد درخواست بود.

قطعنامه‌ای در مورد زیرساخت‌های پایدار و انعطاف‌پذیر، کشورهای عضو را تشویق می‌کند تا ملاحظات زیست محیطی را در تمام برنامه‌های زیرساختی خود اعمال نمایند.

بیانیه پایانی وزیران خطر ابتلا به بیماری‌های همه‌گیر آینده و سایر خطرات بهداشتی را در صورتی که بشریت الگوهای تعامل خود با طبیعت را با اتخاذ رویکردی جامع مانند یک بهداشت^۱ اصلاح نکند، مورد تاکید قرار داد.

قطعنامه‌ای هم در مورد رفاه حیوانات صادر شد که از کشورهای عضو می‌خواهد از حیوانات و زیستگاه‌های آن‌ها حفاظت کنند و موازین رفاهی آن‌ها را مدنظر قرار دهند.

طی قطعنامه‌ای دیگر، در مورد تنوع زیستی و سلامت از کشورهای عضو خواسته شد تا خطرات بهداشتی مرتبط با تجارت حیات وحش زنده را که برای اهداف غذا، پرورش در قفس، داروها و تجارت حیوانات خانگی به دام می‌افتند، از طریق مقررات و کنترل‌های بهداشتی کاهش دهند.

بیانیه وزیران بر نیاز فوری به توقف کاهش جهانی تنوع زیستی و خرد شدن زیستگاه‌ها که در تاریخ بشری سابقه است و ناشی از تغییر کاربری زمین و دریا، بهره‌برداری از طبیعت، الگوهای ناپایدار مصرف و تولید، تغییرات اقلیمی، گونه‌های بیگانه مهاجم است و آلودگی اقیانوس و آب شیرین، هوا و خاک تاکید دارد.

در این زمینه، مجمع قطعنامه‌ای را برای تسریع اقدامات برای کاهش قابل توجه انتشار نیروژن از همه منابع، به ویژه از طریق شیوه‌های کشاورزی، و صرفه‌جویی ۱۰۰ میلیارد دلاری در سال تصویب کرد.

نظر به این که سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با کووید-۱۹ تا به امروز نتوانسته اهداف زیست محیطی را پیش ببرد، وزرای

¹ One Health

۱۴ قطعه‌نامه و یک تصمیمی که در این مجمع به تصویب رسید عبارتند از:

- قطعه‌نامه برای پایان دادن به آلودگی پلاستیکی: به سوی یک سند بین‌المللی الزام‌آور قانونی؛
- قطعه‌نامه تقویت اقتصاد دایره‌ای^۲ به عنوان کمک به دستیابی به تولید و مصرف پایدار؛
- قطعه‌نامه مدیریت پایدار دریاچه؛
- قطعه‌نامه راه حل‌های مبتنی بر طبیعت برای حمایت از توسعه پایدار؛
- قطعه‌نامه در مورد بعد زیست محیطی بهبود پایدار، تاب‌آور و فراگیر پس از کوید-۱۹؛
- تنوع زیستی و سلامت؛
- قطعه‌نامه در مورد همبست رفاه حیوانات - محیط زیست - توسعه پایدار؛
- قطعه‌نامه در مورد مدیریت پایدار نیتروژن؛
- قطعه‌نامه در مورد زیرساخت‌های پایدار و تاب‌آور؛
- قطعه‌نامه در مورد مدیریت صحیح مواد شیمیایی و پسماند؛
- قطعه‌نامه برای یک هیات علمی-سیاسی برای کمک بیشتر به مدیریت صحیح مواد شیمیایی و پسماند و جلوگیری از آلودگی
- متن قطعه‌نامه در مورد جنبه‌های زیست محیطی مدیریت مواد معدنی و فلزات؛
- قطعه‌نامه در مورد آینده چشم انداز جهانی محیط زیست؛

محیط‌زیست جهان متعهد شدند تا با گنجاندن نگرانی‌های مربوط به تنوع زیستی، تغییرات اقلیمی و آلودگی در همه سیاست‌ها و ابزارها، با بازیابی فراگیر و پایدار، یک گذار سبز و عادلانه را ترویج کنند.

بر این اساس، مجمع «قطعه‌نامه‌ای درباره بعد زیست محیطی بهبود پایدار، تاب‌آور و فراگیر پس از کوید-۱۹» برای تقویت اقدامات برای دستیابی به یک بازیابی جهانی پایدار، تاب‌آور و فراگیر تصویب کرد.

قطعه‌نامه‌ها و تصمیمات دیگر مجمع به تاریخ و محل برگزاری ششمین مجمع محیط زیست ملل متحد، آینده چشم‌انداز جهانی محیط زیست^۱ و توزیع عادلانه جغرافیایی و تعادل در دبیرخانه برنامه محیط زیست می‌پردازد.

در نشست سه روزه پنجمین مجمع محیط زیست سازمان ملل متحد-۲ که به صورت حضوری و آنلاین پس از جلسه آنلاین پنجمین مجمع محیط زیست سازمان ملل متحد در سال گذشته برگزار شد، حدود ۳۰۰۰ نفر به صورت حضوری و ۱۵۰۰ شرکت‌کننده به صورت برخط از ۱۷۵ کشور عضو سازمان ملل متحد، از جمله ۷۹ وزیر و ۱۷ مقام عالی رتبه در آن شرکت کردند.

به مناسبت پنجاهمین سالگرد تاسیس برنامه محیط زیست، مجمع یک نشست ویژه دو روزه برگزار نمود که در خصوص چگونگی ایجاد جهانی تاب‌آور و فراگیر پس از همه‌گیری به بحث و گفتگو پرداختند.

³Animal Welfare – Environment – Sustainable Development Nexus

¹ GEO: Global Environment Outlook

² Circular Economy

• قطعنامه با توجه به اصل توزیع عادلانه جغرافیایی، مطابق بند

۳ ماده ۱۰۱ منشور سازمان ملل متحد؛

تصمیم در مورد تاریخ و محل برگزاری ششمین مجمع محیط

زیست ملل متحد؛

- دو بیانیه توسط مجمع محیط زیست سازمان ملل در این رابطه

تصویب شد.

- بیانیه وزیران مجمع محیط زیست سازمان ملل؛

- بیانیه سیاسی اجلاس ویژه مجمع محیط زیست سازمان ملل

به منظور بزرگداشت پنجاهمین سالگرد تأسیس برنامه محیط

زیست سازمان ملل متحد.

استفاده صحیح از منابع طبیعی، مطالعات دولتی زمین‌شناسی،

بازتولید منابع معدنی پایه، استفاده و حفاظت از صندوق آب،

تامین آب، بهداشت آب، جنگل‌داری، حفاظت، تولید مثل و

استفاده از حیات وحش و مناطق حفاظت شده.

دپارتمان‌های اصلی این وزارتخانه عبارتند از:

۱- روابط عمومی؛

بخش روابط عمومی فضای اطلاعاتی راجع به و تحلیل و

نظارت می‌کند. مجموعه‌ای از اقدامات را با هدف ارایه

تصویری مثبت از وزارتخانه، حفظ وفاداری عمومی انجام

می‌دهد.

۲- بخش حسابرسی داخلی

هدف اصلی این اداره کمک به وزیر در دستیابی به اهداف

و برنامه‌های استراتژیک وزارتخانه، ارایه اطلاعات مستقل و

عینی به وزیر است که برای اطمینان از مدیریت موثر

نهادهای وابسته، بهبود کارایی مدیریت و استفاده از بودجه

و دارایی‌های نهادهای دولتی و نیمه‌دولتی بر اساس

ریسک‌های سیستم مدیریتی طراحی شده است.

وظایف بخش:

- تجزیه و تحلیل دستیابی به اهداف اسناد

استراتژیک وزارتخانه؛

- تجزیه و تحلیل، ارزیابی و تایید اعتبار و قابلیت

اطمینان اطلاعات مالی و مدیریتی، اثربخشی

فرآیندهای داخلی برای سازماندهی فعالیت‌های

وزارتخانه، کیفیت خدمات عمومی ارایه شده، امنیت

دارایی‌های دولتی.

ساختار تشکیلاتی وزارت اکولوژی، زمین‌شناسی و

منابع طبیعی جمهوری قزاقستان

حسین بدری‌پور

وزارت اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی جمهوری

قزاقستان، نهاد اجرایی مرکزی جمهوری قزاقستان است که

رهبری را در زمینه‌های تنظیم و اجرای سیاست‌های دولتی،

هماهنگی فرآیندهای مدیریت در زمینه‌های حفاظت از محیط

زیست برعهده دارد که مشتمل بر موارد ذیل است:

توسعه «اقتصاد سبز»، مدیریت پسماند (به استثنای زباله‌های

شهری، پزشکی و رادیواکتیو)، حفاظت، کنترل و نظارت بر

۳- دپارتمان همکاری‌های بین‌المللی

وظایف بخش فوق عبارتند از:

- اجرای سیاست‌های دولتی در زمینه اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی با دولت‌های خارجی و سازمان‌های بین‌المللی مطابق با سیاست خارجی دولت.
- تضمین نظارت و کنترل تعامل با کشورهای خارجی در قالب همکاری‌های دوجانبه و چند جانبه در زمینه اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی.
- ادغام در جامعه بین‌المللی و حفاظت از منافع ملی در زمینه اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی در چارچوب سازمان ملل متحد، اتحادیه اقتصادی اوراسیا، کشورهای مشترک‌المنافع، سازمان همکاری شانگهای، سازمان امنیت و همکاری اروپا و دیگران.
- انعقاد معاهدات و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی در زمینه اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی.
- برگزاری رویدادهای بین‌المللی در داخل و خارج از کشور در زمینه اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی.

۴- دپارتمان رقومی‌سازی، اطلاع‌رسانی و کنترل خدمات عمومی

برنامه ریزی و هماهنگی امور مربوط به رقومی‌سازی و پیاده‌سازی فناوری‌های دیجیتال و همچنین ایجاد، اجرا، بهره‌برداری و توسعه سیستم‌های اطلاعات دولتی وزارتخانه و سیستم‌های اطلاعاتی در سازمان‌های

زیرمجموعه وزارتخانه با استفاده از تجهیزات مدرن محاسباتی و فناوری‌های اطلاعاتی پیشرفته و همچنین بهبود کارایی خدمات عمومی.

۵- سیاست دولتی وزارتخانه در مدیریت پسماند

اجرای سیاست‌های دولتی در مدیریت زباله‌های جامد خانگی. اجرای موافقت‌نامه‌های بین‌المللی در زمینه مدیریت پسماند و مواد شیمیایی. اجرای سیاست‌های دولتی در زمینه مدیریت پسماندهای صنعتی. تدوین فعالیت‌های افزایش یافته تولیدکنندگان (واردکنندگان). اجرای سیاست سرمایه‌گذاری دولتی در زمینه مدیریت تولید و مصرف پسماندها.

۶- بخش سیاست زیست‌محیطی و توسعه پایدار

بهبود کیفیت محیط زیست، حفاظت منابع طبیعی، دستیابی به سطح مطلوبی از توسعه پایدار زیست محیطی جامعه. شکل‌گیری و اجرای سیاست‌های دولتی برای گذار به اقتصاد سبز.

توسعه سیستم انتشار اطلاعات و آموزش در زمینه حفاظت از محیط زیست. اجرای سیاست دولت در زمینه همکاری‌های بین‌المللی و هماهنگی فعالیت‌های دستگاه‌های اجرایی ملی و محلی در زمینه حفاظت از محیط زیست.

۷- دپارتمان امور اداری

حصول اطمینان از حفظ و بهبود سیستم مدیریت اداری در وزارتخانه.

کنترل بر اجرای به موقع اقدامات و دستورالعمل‌های رییس جمهور قزاقستان، وزیر امور خارجه جمهوری قزاقستان، پارلمان جمهوری قزاقستان، نخست وزیر جمهوری قزاقستان، مسئول نهاد ریاست جمهوری قزاقستان و دولت جمهوری قزاقستان. پشتیبانی اسنادی از فعالیت‌های وزارتخانه در رسیدگی به درخواست‌های اشخاص حقیقی و حقوقی در سازماندهی کار آرشیو ادارات وزارت.

اجرای الزامات قانون اساسی جمهوری قزاقستان در وزارتخانه، قانون مورخ ۱۱ ژوئیه ۱۹۹۷ جمهوری قزاقستان درباره زبان‌ها در جمهوری قزاقستان، برنامه دولتی برای عملکرد و توسعه زبان‌ها، اجرای احکام، قطعنامه‌ها و سایر اقدامات حقوقی رییس جمهور جمهوری قزاقستان، دولت جمهوری قزاقستان در مورد سیاست زبانی. حمایت مادی از دفتر مرکزی وزارت.

۸- دپارتمان منابع انسانی

این دپارتمان یک سیستم مدیریت واحد پرسنل وزارتخانه را تشکیل می‌دهد که اقدامات ذیل را انجام می‌دهد: تضمین فرآیندهای تامین خدمات پرسنل، تنظیم فرهنگ شرکتی، هدایت آموزش کارکنان، ارزیابی و تجزیه و تحلیل اثربخشی واحدهای ساختاری وزارتخانه.

۹- دپارتمان مدیریت دارایی‌های دولتی و سیاست بودجه

تنظیم و اجرای سیاست بودجه کشور با همکاری اولویت‌های توسعه اقتصادی اجتماعی. حصول اطمینان از حسابداری و گزارش‌گیری مالی کارکنان وزارتخانه و

مؤسسات دولتی و حصول اطمینان از تنظیم و اجرای سیاست دولتی وزارتخانه در زمینه مدیریت دارایی‌های دولتی. هماهنگی و راهنمایی روش‌مند در زمینه تدارکات عمومی، بودجه و محاسبات در اجرای بودجه کشور و نیز گزارش‌گیری مالی وزارتخانه و حصول اطمینان از تشکیل و تطبیق اقدامات در زمینه تدارکات عمومی بودجه.

۱۰- دپارتمان برنامه ریزی و تحلیل استراتژیک

مشارکت در تنظیم و نظارت بر اجرای سیاست دولت در امور تنظیم شده و نیز مسایل ارتقای کارایی وزارتخانه. مشارکت در تنظیم، هماهنگی و نظارت بر اجرای اهداف و مقاصد مدیریت پروژه، از جمله توسعه مشارکت‌های دولتی و خصوصی در مناطق تحت نظارت.

اطمینان از کار شورای عمومی وزارتخانه و نیز حصول اطمینان از تعامل با نمایندگان جامعه مدنی و سازمان‌های غیردولتی. هماهنگی بین بخشی در حوزه‌های تحت نظارت وزارتخانه.

۱۱- دپارتمان امور حقوقی

حصول اطمینان از رعایت حاکمیت قانون در فعالیت‌های وزارتخانه. تعمیم رویه اعمال قانون توسط وزارتخانه. ترویج و توضیح قوانین کشور، سازمان‌دهی آموزش مسایل حقوقی در سطح وزارتخانه.

مشارکت در تنظیم پیش‌نویس قوانین و مقررات قانونی، قراردادها، اسناد رویه‌ای و همچنین سایر اسناد قانونی.

۱۲- دپارتمان زمین‌شناسی و توسعه منابع معدنی

تنظیم سیاست دولت در خصوص اعطای حق بهره‌برداری از منابع زیرزمینی برای مطالعات زمین‌شناسی زیرسطحی و استفاده از فضای زیرسطحی و اصلاح قوانین جاری در زمینه زمین‌شناسی و بهره‌برداری از منابع معدنی.

۱۳- دپارتمان رودخانه‌های فرامری

تضمین همکاری با کشورهای همسایه در تنظیم روابط آبی، استفاده معقول و حفاظت از آب‌های فرامری.

۱۴- دپارتمان سیاست اقلیمی و فناوری سبز

تنظیم و اجرای سیاست واحد دولت و سازمان‌دهی توسعه برنامه در زمینه حفاظت از اقلیم و لایه ازن. تنظیم و اجرای هدف نهایی و مفاد کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد تغییر اقلیم و سایر توافق‌نامه‌ها و پروتکل‌های بین‌المللی در زمینه تغییر اقلیم و لایه ازن کره زمین.

اجرای سیاست دولت در زمینه همکاری‌های بین‌المللی در زمینه تغییر اقلیم و حفاظت از لایه ازن زمین. تضمین رشد سبز در منطقه از طریق انتقال فناوری، اشتراک دانش و حمایت مالی از سوی نهادهای بین‌المللی توسعه ای.

کمیته‌های ذیل وزارتخانه:

۱) کمیته شیلات

کمیته شیلات / آبی‌پروری نهادی است ذیل وزارت اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی جمهوری قزاقستان که وظایف راهبردی، نظارتی، اجرایی و کنترلی را در

قزاقستان انجام می‌دهد. زمینه حفاظت، تولید مثل و استفاده از منابع ماهی و سایر آبزیان.

۲) کمیته جنگل‌داری و حیات وحش

کمیته جنگل‌داری و حیات وحش وزارت اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی جمهوری قزاقستان

۳) کمیته مقررات و کنترل محیط زیست

کمیته تنظیم مقررات و کنترل محیط زیست وزارت اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی جمهوری قزاقستان مسئول بهبود کیفیت محیط زیست، تضمین ایمنی محیط‌زیست، حفظ منابع طبیعی و دستیابی به سطح مطلوبی از توسعه پایدار از نظر زیست‌محیطی جامعه است. بهبود سیستم مقررات دولتی در زمینه حفاظت از محیط‌زیست و کنترل دولتی محیط‌زیست. سازمان‌دهی و انجام امور کارشناسی زیست‌محیطی در راستای اجرای الزامات قوانین جاری کشور. سازمان‌دهی، هماهنگی، تنظیم انتشار گازهای گلخانه‌ای و صدور مجوزهای زیست‌محیطی. کنترل دولت بر محیط زیست

۴) کمیته منابع آب

کمیته منابع آب وزارت اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی جمهوری قزاقستان، یک نهاد دولتی است که وظایف راهبردی، تنظیم مقررات، اجرایی و نظارتی را در زمینه استفاده و حفاظت از منابع آبی که توسط قانون اساسی، قوانین و سایر مقررات جمهوری قزاقستان به آن اختصاص داده شده است، را انجام می‌دهد.

معدنی، استفاده منطقی و یکپارچه از منابع زیر خاک را بر عهده دارد.

یافته‌های جدیدترین گزارش کارگروه دوم هیئت

بین‌دولتی تغییر اقلیم

دکتر مریم بخشنده

جدیدترین یافته‌های هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم^۱، برجسته‌ترین مقام جهانی در زمینه تغییر اقلیم، هشدار می‌دهد که نگران‌کننده را به تصویر می‌کشد: در حال حاضر تاثیر تغییرات اقلیمی بر هر گوشه از جهان مشهود است، و اگر جامعه جهانی نتواند در این دهه کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را به نصف برساند تاثیرات بسیار شدیدتری در انتظار ما خواهد بود.

به دنبال انتشار اولین قسمت از ششمین گزارش ارزیابی هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم توسط کارگروه دوم، که در ۲۸ فوریه ۲۰۲۲ (۹ اسفند ۱۴۰۰) منتشر شد، گزارشی مستخرج از ۳۴۰۰۰ مقاله

این کمیته مطابق با قانون اساسی و قوانین جمهوری قزاقستان، احکام رئیس جمهور و دولت جمهوری قزاقستان و سایر مقررات تنظیمی عمل می‌کند.

کمیته فوق، یک نهاد حقوقی است که تابع وزارتخانه است، به شکل قانونی یک موسسه عمومی، دارای مهر، تمبر و فرم‌های خود است که مطابق با قانون دارای حساب‌های دولتی نزد خزانه‌داری است.

کمیته از طرف خود وارد روابط مدنی می‌شود.

کمیته حق دارد به عنوان یک طرف در روابط قانون مدنی از طرف دولت عمل کند، در صورتی که این اختیار را مطابق با قوانین جمهوری قزاقستان داشته باشد.

کمیته فوق در مورد مسایل مربوط به صلاحیت خود را طبق روال تعیین شده توسط قانون تنظیمی توسط رئیس کمیته و سایر اقدامات پیش‌بینی شده توسط قانون جمهوری قزاقستان تصمیم‌گیری می‌کند.

ساختار و تعداد کارکنان کمیته پس از تایید دبیر اجرایی و تصویب وزیر اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی جمهوری قزاقستان عملیاتی می‌شود.

۵) کمیته زمین‌شناسی

کمیته زمین‌شناسی یکی از آژانس‌های وزارت اکولوژی، زمین‌شناسی و منابع طبیعی جمهوری قزاقستان است که وظایف تنظیمی، اجرایی و کنترلی را انجام می‌دهد و همچنین مشارکت در اجرای وظایف استراتژیک وزارتخانه در زمینه‌های مطالعات زمین‌شناسی دولتی، بازتولید منابع

¹ IPCC: Intergovernmental Panel on Climate Change

و مشارکت ۲۷۰ نویسنده از ۶۷ کشور ارایه شد. این گزارش یکی از جامع‌ترین بررسی‌ها را در مورد تأثیرات شدید تغییرات اقلیمی و خطرات آینده، به‌ویژه برای کشورهای فقیر از نظر منابع و جوامع حاشیه‌نشین ارایه می‌کند. گزارش ۲۰۲۲ هیات بین‌الدول تغییر اقلیم همچنین جزییاتی را ارایه می‌دهد که کدام رویکردهای سازگاری با تغییر اقلیم مؤثرتر و امکان‌پذیر هستند و همچنین کدام گروه از مردم و اکوسیستم‌ها آسیب‌پذیرتر هستند.

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، این گزارش را “اطلسی از رنج‌های انسانی و کیفرخواستی اهانت‌آمیز برای رهبری شکست خورده تغییر اقلیم” خواند و هشدار داد که “تاخیر به معنای مرگ است”. در اینجا شش نکته از این گزارش آورده شده است:

۱- تأثیرات تغییر اقلیم فزاینده و شدیدتر از حد انتظار

جهان در حال حاضر ۱/۱ درجه سانتیگراد گرمتر (۲ درجه فارنهایت) از قبل شده است که این تغییر اقلیمی می‌تواند باعث اختلالات گسترده در هر منطقه از جهان شود.

خشکسالی شدید، گرمای شدید و سیل‌های بی‌سابقه در حال حاضر امنیت غذایی و امرار معاش میلیون‌ها نفر را تهدید می‌کند. از سال ۲۰۰۸، سیل‌ها و طوفان‌های ویرانگر سالانه بیش از ۲۰ میلیون نفر را مجبور به ترک خانه‌های خود کرده است. از سال ۱۹۶۱، رشد مفید محصولات کشاورزی در آفریقا به دلیل تغییرات اقلیمی به یک سوم کاهش یافته است.

امروزه نیمی از جمعیت جهان تقریباً یک ماه از سال در معرض ناامنی آبی قرار دارند. در بسیاری از مناطق آتش‌سوزی‌های عرصه‌های جنگلی، مناطق وسیع‌تری را نسبت به قبل از بین می‌برد و منجر به تغییرات جبران‌ناپذیری در طبیعت می‌شود. افزایش دما، همچنین باعث شیوع بیماری‌های ناقل مانند ویروس نیل غربی^۱، بیماری لایم^۲ و مالاریا و نیز بیماری‌های واگیر از طریق آب مانند وبا می‌شود.

تغییرات اقلیمی موجب آسیب به گونه‌ها و کل اکوسیستم‌ها نیز می‌شوند. در حال حاضر به دلیل گرم شدن جهان، حیواناتی مانند وزغ طلایی^۳ و برامبل کیز ملومیز^۴ منقرض و حیوانات دیگری مانند روباه پرند، پرندگان دریایی و مرجان‌ها نیز در حال مرگ دسته جمعی هستند، و این در حالی است که هزاران حیوان دیگر به عرض‌های جغرافیایی و ارتفاعات بالاتر مهاجرت کرده‌اند.

۲- تأثیرات حاد تغییرات اقلیمی در کوتاه مدت

حتی اگر به سرعت کاهش انتشار کربن محقق شود، به دلیل گازهای گلخانه‌ای موجود در اتمسفر و روند فعلی انتشار آن‌ها، برخی از عواقب بسیار مهم تغییر اقلیمی تا سال ۲۰۴۰ اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. هیات بین‌الدول تغییر اقلیم تخمین می‌زند که تنها در دهه آینده، تغییرات اقلیمی ۳۲ تا ۱۳۲ میلیون نفر را به سمت فقر مطلق سوق خواهد داد. سلامت، زندگی و معیشت مردم تحت تأثیر رویدادهای شدید اقلیمی است و گرمایش جهان تهدیدی برای امنیت غذایی و سلامت روان

^۴ Bramble Cays Melomys یک جوندۀ کوچک

^۱ West Nile

^۲ Lyme

^۳ Golden Toad

انسان‌ها بوده و باعث افزایش بیماری‌های قلبی و مرگ و میر می‌شود.

به عنوان مثال، افزایش خطر سیل تحت تاثیر افزایش انتشار گازهای گلخانه‌ای، می‌تواند منجر به مرگ ۴۸۰۰۰ کودک زیر ۱۵ سال به دلیل اسهال در سال ۲۰۳۰ شود. گونه‌ها و اکوسیستم‌ها نیز با تغییرات چشمگیری مواجه خواهند شد، مانند شکسته شدن درختان حرا با افزایش سطح آب دریا، کاهش گونه‌های وابسته به یخ دریا و در نهایت مرگ درختان در مقیاس بزرگتر.

۳- تشدید سرعت خطرات و اثرات جبران ناپذیر تغییرات اقلیمی در پی افزایش دما

این گزارش نشان می‌دهد که هر یک دهم درجه افزایش دما باعث تشدید تهدیدهای زیست محیطی علیه مردم، گونه‌ها و اکوسیستم‌ها خواهد شد. حتی نزدیک شدن گرمایش زمین به ۱/۵ درجه سانتیگراد (۲/۷ درجه فارنهایت) - هدف جهانی در توافق‌نامه اقلیمی پاریس - نیز برای هیچ موجودی بی‌خطر نیست.

به عنوان مثال، فقط با ۱/۵ درجه سانتیگراد افزایش دمای جهانی، بسیاری از یخچال‌های طبیعی در سراسر جهان یا به طور کامل ناپدید می‌شوند یا مقداری زیادی از حجم توده خود را از دست می‌دهند. تا سال ۲۰۳۰، ۳۵۰ میلیون نفر دیگر با کمبود آب و ۱۴ درصد از گونه‌های زمینی با افزایش خطر انقراض مواجه خواهند شد.

با گرمایش زمین به مقدار ۱/۵ درجه سانتیگراد (برابر با ۲/۷ درجه فارنهایت) جهان با مخاطرات اقلیمی متعدد و

اجتناب ناپذیر روبه‌رو خواهد شد حتی افزایش موقت این سطح از گرمایش، اثرات شدید دیگری در پی خواهد داشت که برخی از آن‌ها غیرقابل برگشت خواهند بود، مانند طوفان‌های سهمگین‌تر، موج گرما و خشکسالی طولانی‌تر، بارش سنگین‌تر، ذوب شدن یخچال‌ها و ورقه‌های یخی دریای قطب شمال و در نتیجه افزایش سریع سطح آب دریا، و در موارد شدیدتر موجب نابودی جنگل‌های انبوه می‌شود، که می‌تواند موجب رهاسازی ذخایر کربن گردد.

هیات بین‌الدول تغییر اقلیم بیان می‌کند همزمانی رخدادهای تغییر اقلیمی در یک منطقه موجب ترکیب خطرات متعدد با یکدیگر می‌شود، به عنوان مثال، در مناطق گرمسیری، اثرات ترکیبی گرما و خشکسالی ممکن است باعث خسارت‌های ناگهانی و قابل توجهی در محصولات کشاورزی شود. در عین حال، مرگ و میر ناشی از افزایش گرما باعث کاهش بهره‌وری نیروی کار می‌شود، بنابراین مردم نمی‌توانند برای غلبه بر خسارات‌های ناشی از خشکسالی سخت‌تر کار کنند. این تأثیرات روی هم، درآمد خانواده‌ها را کاهش و قیمت مواد غذایی را افزایش می‌دهد - ترکیبی ویرانگر که امنیت غذایی را به خطر می‌اندازد و خطرات سلامتی مانند سوء تغذیه را تشدید می‌کند.

۴- افزایش آسیب‌پذیری در برابر خطرات تغییر اقلیم در سایه

نابرابری اجتماعی، تلفات و چالش‌های توسعه‌ای

در حال حاضر، ۳/۳ تا ۶/۳ میلیارد نفر در نقاطی زندگی می‌کنند که نسبت به تغییرات اقلیمی آسیب‌پذیری بیشتری دارند و این جمعیت بیشتر در کشورهای در حال توسعه جزایر

کوچک، قطب شمال، آسیای جنوبی، آمریکای مرکزی و جنوبی و بسیاری از کشورهای جنوب صحرای آفریقا متمرکز می‌باشند. نابرابری اجتماعی، تلفات و چالش‌های توسعه‌ای مانند فقر، مدیریت ضعیف و دستیابی محدود به خدمات بهداشتی نه تنها باعث افزایش حساسیت به خطرات می‌شود، بلکه قدرت سازگاری و تاب‌آوری جوامع در برابر تغییرات اقلیمی را نیز کاهش می‌دهد. به عنوان مثال، مرگ و میر ناشی از خشکسالی، طوفان و سیل در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ در کشورهای بسیار آسیب‌پذیر، ۱۵ برابر بیش از کشورهایی با آسیب‌پذیری بسیار پایین بوده است.

از زمان انتشار پنجمین گزارش ارزیابی هیات بین‌الدول تغییر اقلیم در سال ۲۰۱۴، قرار گرفتن شهرها در معرض اثرات تغییر اقلیمی به طور چشمگیری افزایش یافته است. سریع‌ترین افزایش آسیب‌پذیری شهری در سکونتگاه‌های غیررسمی رخ داد، جایی که مسکن نامطمین، دسترسی ناکافی به خدمات اولیه و منابع محدود مانع از تلاش‌های تاب‌آوری می‌شود. این چالش به ویژه در کشورهای جنوب صحرای آفریقا که ۶۰ درصد از جمعیت شهری در سکونتگاه‌های غیررسمی زندگی می‌کنند و در آسیا که ۵۲۹ میلیون نفر در این مناطق آسیب‌پذیر زندگی می‌کنند، شدیدتر است.

بسیاری از جوامع روستایی و بومی که زندگی و معیشت آن‌ها وابسته به بخش‌هایی است که مستقیماً تحت تأثیر تهدیدات تغییر اقلیمی مانند کشاورزی، ماهی‌گیری و گردشگری است نسبت به مخاطرات اقلیمی آسیب‌پذیرتر هستند. بنابراین با تشدید تأثیرات اقلیمی، برخی از خانوارها ممکن است انتخابی

جز مهاجرت به شهرها نداشته باشند. هیات بین‌الدول تغییر اقلیم پیش‌بینی می‌کند که تا سال ۲۰۳۰، خشکسالی‌های شدید در سراسر آمازون باعث مهاجرت روستاییان به حاشیه شهرها می‌شود.

این الگوهای توسعه شهری و روستایی در اثر مهاجرت حاصل از مخاطرات اقلیمی، اکوسیستم‌ها را در برابر تغییر اقلیم شکننده‌تر می‌کند. تغییر کاربری زمین، تکه تکه شدن زیستگاه، آلودگی و بهره‌برداری از گونه‌ها جملگی باعث تضعیف تاب‌آوری اکولوژیکی می‌شود و در نتیجه از بین رفتن اکوسیستم موجب تشدید آسیب‌پذیری انسان‌ها می‌شود.

برای مثال، شهرهای ساحلی باعث تخریب اکوسیستم‌هایی می‌شوند که نقش محافظت از مناطق ساحلی در برابر افزایش سطح دریا، طوفان‌ها و سیل‌های ساحلی دارند. لذا این مخاطرات اقلیمی می‌تواند اثرات آبشاری و ترکیبی بر سلامت ساکنان، امنیت غذایی، دسترسی به آب سالم و معیشت گذاشته و آن‌ها را در برابر خطرات آتی آسیب‌پذیرتر نماید.

۵. سازگاری، راه حل و حمایت بیشتر از جوامع آسیب‌پذیر

در حال حاضر سیاست‌های اقلیمی حداقل ۱۷۰ کشور مربوط به سازگاری است، اما هنوز بسیاری از آن‌ها از دایره برنامه‌ریزی خارج نشده و به سمت اجرا حرکت نکرده‌اند. شواهد فزاینده‌ای از سازش وجود دارد که اکثر آن‌ها در مقیاس کوچک و تنها بر اثرات فعلی یا خطرات کوتاه‌مدت تمرکز دارند. خلاهای فزاینده‌ای بین اقدامات سازگاری و آن‌چه که نیاز است وجود دارد که این شکاف‌ها تا حد زیادی به دلیل حمایت مالی محدود ایجاد می‌شود و در جوامع کم‌درآمد گسترده‌تر است. بنابر

تخمین هیات بین‌الدول تغییر اقلیم، تنها نیازهای سازگاری کشورهای در حال توسعه در سال‌های ۲۰۳۰ و ۲۰۵۰ به ترتیب به ۱۲۷ و ۲۹۵ میلیارد دلار در سال خواهد رسید. در حال حاضر، تنها ۸-۴ درصد از بودجه تغییر اقلیم به سازگاری اختصاص یافته که این رقم در سال ۲۰۱۷-۲۰۱۸ در مجموع ۵۷۹ میلیارد دلار بوده است.

خبر خوب این است که تامین بودجه کافی و اقدام فوری، منجر به سازگاری مؤثرتر با تغییرات اقلیمی و کاهش مخاطرات اقلیمی می‌شود. به گزارش سال ۲۰۲۲ هیات بین‌الدول تغییر اقلیم، شکست در اقدامات مختلف توسعه اقلیمی تاب‌آور به منظور ارایه بهره‌مندی‌های مشترک مانند بهبود سلامت یا کاهش فقر، به ایجاد آینده‌ای غیربهره‌مند برای مردم و طبیعت منجر خواهد شد.

سه رویکرد ارزیابی سازگاری با تغییرات اقلیمی عبارتند از:

برنامه‌های اجتماعی متکی بر توسعه برابری و عدالت: این برنامه‌های اجتماعی به منظور تاب‌آوری اقلیمی می‌تواند آسیب‌پذیری جوامع شهری و روستایی را در برابر طیف وسیعی از خطرات اقلیمی کاهش دهد. این اقدامات زمانی مؤثر هستند که با تلاش‌ها در جهت بهبود دسترسی به زیرساخت‌ها و خدمات اساسی، مانند منابع قابل اتکای آب پاکیزه، بهداشت و مراقبت‌های بهداشتی همراه شوند. همکاری بین دولت‌ها، جامعه مدنی و بخش خصوصی و همچنین فرآیندهای تصمیم‌گیری فراگیر و محلی همگی می‌تواند باعث حصول اطمینان نسبت به بهبود تاب‌آوری اقلیمی جوامع آسیب‌پذیر گردد.

سازگاری مبتنی بر اکوسیستم: این رویکرد طیف گسترده‌ای از استراتژی‌ها از جمله حفاظت، بازسازی و مدیریت پایدار اکوسیستم‌ها تا شیوه‌های کشاورزی پایدارتر مانند بیشه زراعی، افزایش تنوع محصول و کاشت درختان در مراتع را در برمی‌گیرد. سازگاری مبتنی بر اکوسیستم راه حلی مثبت برای تنوع زیستی، معیشت، سلامت، امنیت غذایی و ترسیب کربن می‌باشد، که همچنین می‌تواند باعث کاهش مخاطرات اقلیمی از جمله خشکسالی، گرمای شدید، سیل و آتش سوزی‌ها که در حال حاضر گریبان گیر بسیاری از جوامع انسانی است، گردد. با این حال موفقیت سازگاری مبتنی بر اکوسیستم، تا حد زیادی بستگی به مشارکت جامعه بومی و محلی در روند برنامه‌ریزی و پیاده‌سازی دارد.

فناوری‌ها و زیرساخت‌های جدید: شواهد موجود حاکی از آن است که همراه کردن راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت با گزینه‌های مهندسی مانند کانال‌های کنترل سیل می‌تواند به کاهش خطرات مرتبط با آب و ساحل، به‌ویژه در شهرها کمک کند. دسترسی به فناوری‌های بهتر، مانند انواع محصولات تاب‌آورتر، پرورش دام‌های اصلاح نژاد شده، استفاده از انرژی خورشیدی و باد نیز می‌تواند به ارتقای تاب‌آوری کمک کند. با این حال، برخی از این فناوری‌ها، اگر به‌طور نامناسب طراحی یا اجرا شوند، می‌توانند اثرات منفی داشته باشند. برای مثال، گسترش سیستم‌های آبیاری می‌تواند خطرات اقلیمی کوتاه مدت را برطرف کند، در عین حال می‌تواند ذخایر کمیاب آب‌های زیرزمینی را نیز تخلیه کند.

۶. اقدام فوری

با ۱/۱ درجه سانتیگراد افزایش درجه حرارت که جهان در حال حاضر تجربه می‌کند، برخی از افراد و اکوسیستم‌های بسیار آسیب‌پذیر در حال رسیدن به محدودیت‌هایی هستند که می‌توانند با آن سازگار شوند. در برخی مناطق، این محدودیت‌ها «نرم» هستند - اقدامات سازگاری مؤثر وجود دارد، اما چالش‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی مانع اجرای آن می‌شوند، مانند دسترسی محدود به منابع مالی. اما در برخی مناطق دیگر، مردم و اکوسیستم‌ها در حال حاضر با محدودیت‌های "سخت" سازگاری روبرو هستند و یا به سرعت در حال نزدیک شدن به آن هستند، جایی که تأثیرات آب و هوایی به قدری شدید است که هیچیک از اقدامات سازگاری نمی‌تواند به طور مؤثر از تلفات و آسیب‌ها جلوگیری کند. به عنوان مثال، برخی از جوامع ساحلی در مناطق استوایی کل اکوسیستم صخره‌های مرجانی را که زمانی به حفظ امنیت غذایی و معیشت آن‌ها کمک می‌کرد، از دست داده‌اند. برخی مجبور شدند مناطق کم ارتفاع و مکان‌های فرهنگی را به دلیل بالا آمدن سطح دریا ترک کنند.

نتیجه برای جوامع در هر دو محدودیت‌های نرم و یا سخت سازگاری اقلیمی، ویران‌کننده و اغلب غیرقابل برگشت است. این تلفات و خسارات تنها با افزایش دمای جهانی افزایش می‌یابد. به عنوان مثال، اگر جهان بیش از ۱/۵ درجه سانتیگراد گرم شود، جوامع وابسته به ذوب برف و یخبندان با کمبود آب مواجه خواهند شد که قادر به سازگاری با آن نخواهند بود. دمای جهانی ۲ درجه سانتیگراد (۶/۳ درجه فارنهایت)، خطر

شکست همزمان در تولید محصولات عمده مثل ذرت را در مناطق رویشی مهم به طور قابل توجهی افزایش می‌دهد. و در گرمای بالاتر از ۳ درجه سانتیگراد (۴/۵ درجه فارنهایت)، بخش‌هایی از جنوب اروپا گرمای مهلک تابستان را تجربه خواهند کرد.

پنجره‌ای باریک و به سرعت در حال بسته شدن فرصت برای اقدام اقلیمی

بر مبنای شواهد علمی، بدون تردید تغییرات اقلیمی تهدیدی برای رفاه انسان‌ها و سلامت زمین است. هرگونه تأخیر در اقدام مشترک جهانی منجر به از دست دادن پنجره باریک و به سرعت در حال بسته شدن فرصت برای تضمین آینده قابل زیست جهان ما خواهد بود.

طی چند سال آینده، فقط پنجره باریکی برای تحقق آینده‌ای پایدار و قابل سکونت برای همه خواهد ماند. تغییر مسیر مستلزم اقدام‌های فوری، بلندپروازانه و هماهنگ برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، ایجاد تاب‌آوری، حفظ اکوسیستم‌ها و افزایش چشمگیر سرمایه‌گذاری برای سازگاری و رسیدگی به مخاطرات اقلیمی است.

بیست و هفتمین نشست کنفرانس اعضای تغییر اقلیم^۱ که در نوامبر ۲۰۲۲ در مصر برگزار خواهد شد، فرصتی طلایی برای دولت‌ها برای پیشرفت در همه این جبهه‌ها و برای کشورهای توسعه‌یافته است تا همبستگی خود را با کشورهای آسیب‌پذیر نشان دهند.

¹ COP 27

مبنی بر این‌که این نظرات تأثیری در تصمیمات داشته باشد، داده نخواهد شد.	
مشارکت در فعالیت ویژه	از افراد یا داوطلبین خواسته می‌شود تا در فرایند تصمیم‌گیری وظایف خاصی را انجام دهند.
مشارکت فعال (گروهی)	فرد، نظراتش را بیان می‌کند - چه از وی تقاضا شده باشد چه نشده باشد - یا به انحای دیگر در تصمیم‌گیری پیش‌قدم می‌شود.
مشارکت تعاملی	فرد دارای کلامی رسا و تصمیمات تأثیر گذار می‌باشد.

در بخش جنگل‌داری، فرایندهای مشارکتی با هدف توانمندسازی افراد محلی در مشارکت در تمامی تصمیم‌گیری‌های مدیریت جنگل نظیر مشارکت در تدوین سیاست‌ها طراحی می‌شود.

فرایندهای سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی مشارکتی بخش جنگل از طریق تعامل مستقیم با تصمیم‌گیرندگان در سطوح مختلف حاکمیتی و دسترسی به موقع به اطلاعات، دانش و فن‌آوری‌های مرتبط و مناسب، سبب توانمندی دست‌اندرکاران می‌شود. این فرایندها منجر به افزایش احساس مسئولیت افراد محلی در حفظ منابع جنگلی، بهبود حقوق افراد، افزایش قدرت

دبرا رابرتز¹ - رئیس مشترک کارگروه دوم هیات بین‌الدول تغییر اقلیم - گفت: «ارزیابی ما به وضوح نشان می‌دهد که مقابله با این چالش‌های اقلیمی آسان نخواهد بود و همکاری همه از جمله دولت‌ها، بخش خصوصی، جامعه مدنی را برای اولویت‌دهی به کاهش خطر می‌طلبد.»

مشارکت و رویکردهای مشارکتی در جنگل‌داری

ساغر داراب‌زند

عبارت "مشارکت"² بیان‌گر طیفی از سطوح یا اشکال متفاوت همکاری افراد در فرآیند تصمیم‌گیری است. در یک سوی این طیف، اعضای گروه یا جامعه‌ای هستند که پس از اتخاذ تصمیم از آن مطلع می‌شوند؛ و از سوی دیگر، افرادی وجود دارند که کاملاً در اطلاعات، تحلیل‌ها و بحث‌هایی مشارکت داشته و قادرند بر تصمیمات اثر بگذارند.

انواع مشارکت در فرآیند تصمیم‌گیری

ویژگی‌ها	شکل/سطح مشارکت
فرد، عضوی از یک گروه یا جامعه جامعه است اما نقشی در تصمیم‌گیری ندارد.	مشارکت اسمی یا سطحی
در این روش فرد از تصمیمات مطلع شده، بدون اعلام هرگونه نظر، فقط در جلسات شرکت کرده و به تصمیم‌گیری‌ها گوش فرا می‌دهد.	مشارکت منفعل
در برخی از موضوعات خاص، نظر افراد پرسیده می‌شود. اما هیچ گونه تضمینی	مشارکت مشاوره‌ای

²Participation

¹ Debra Roberts

برنامه‌ریزی، مدیریت و پایش برنامه‌های ملی جنگل‌تلفیق شده است. این موضوع فرصت‌ها و امکاناتی را برای دست‌اندرکاران ایجاد کرده که به واسطه آن زمینه‌های لازم جهت مذاکره در خصوص دستور کارها، خط مشی‌ها، برنامه‌ها، قوانین و جنبه‌های مشارکتی مهیا گردیده است.

هدف اصلی رویکردهای مشارکتی، در اختیار دادن هدایت و مسئولیت اهداف توسعه‌ای به افراد محلی محسوب می‌گردد. در جنگل‌داری، رویکردهای مشارکتی و ابزارهای لازم عمدتاً در چهارچوب موضوعاتی همچون جنگل‌داری مبتنی بر جامعه (اجتماع محور)^۳، توسعه فعالیت‌های جنگل‌داری، تحقیقات و پژوهش‌های گروهی، ارزیابی مشارکتی، پایش و ارزیابی، مدیریت تعارض و تعاملی و حاکمیت و مشارکت دست‌اندرکاران در برنامه‌های ملی جنگل توسعه می‌یابند. رویکردهایی نظیر رویکرد اجتماعی اقتصادی و برنامه‌ی تحلیل جنسیتی جهت حصول اطمینان از در اولویت قراردادن گروه‌های فقیر، منزوی و زنان اهمیت زیادی دارند.

کنش گران محلی در سطح ملی و اصلاحات سیاسی می‌شود. اگرچه ممکن است توسعه سیاست‌های مشارکتی نسبت به تصمیم‌گیری‌های متمرکز نیازمند زمان بیشتری باشد، اما نتایج آن بسیار موثرتر و قابل قبول‌تر بوده و در درازمدت آن را از نظر اقتصادی مقرون به صرفه‌تر می‌نماید.

غالباً رویکردها و منافع متناقضی میان دست‌اندرکاران بر سر ذخایر جنگلی مثل حقوق متعارف محلی (در برابر حقوق تحریم شده حاکمیتی)، وجود دارد. همچنین در بین استفاده‌کنندگان از محصولات جنگلی نیز نوعی رقابت مشاهده می‌شود. استفاده از رویکردهای مشارکتی مشتمل بر تحلیل دست‌اندرکاران و تحلیل جنسیتی، سبب افزایش شانس توجه به کلیه جنبه‌های مربوطه و سازگاری بیشتر گزینه‌ها و تصمیمات مدیریتی با نیازهای مردم محلی می‌گردد.

رویکردهای مدیریتی در جنگلداری

با عنایت به شفاف‌تر شدن محدودیت‌های رویکردهای متمرکز و رویکردهای بالا به پائین^۱ در خصوص تصمیم‌گیری در مورد جنگل، رویکردهای مشارکتی در جنگل‌داری در سطح جهان تکامل یافته است. در بسیاری از کشورها، اصل مشارکت با روند

^۳ (CBF): community-based forestry

^۴ Socio-Economic

^۱ top-down approaches

^۲NFP : national forest programmes

برنامه همکاری برای ایجاد دانش - جایکا

دکتر مریم بخشنده

برنامه همکاری برای ایجاد دانش - جایکا^۱ نوعی همکاری فنی است که جایکا انجام می‌دهد. این برنامه‌ها ابزار مهم همکاری فنی هستند که از توسعه منابع انسانی و حل مسایل در کشورهای در حال توسعه حمایت و پشتیبانی می‌کنند.

برنامه فوق، یکی از همکاری‌های فنی است که جایکا به صورت آموزش فنی در کشور ژاپن انجام می‌دهد و هدف از این برنامه انتقال دانش و مهارت در زمینه‌های مختلف به شرکت‌کنندگان در این دوره‌ها می‌باشد. بر این اساس جایکا هر ساله نزدیک به ۱۰ هزار شرکت‌کننده می‌پذیرد که اکثر این شرکت‌کنندگان وابسته به سازمان‌های دولتی هستند، البته تعداد افراد وابسته به سازمان‌های مردم‌نهاد نیز در سال‌های اخیر افزایش یافته است. به‌همین منظور ژاپن از طیف گسترده‌ای از سطوح از جمله دولت‌های ملی و محلی، دانشگاه‌ها، سازمان‌های غیرانتفاعی، شرکت‌های خصوصی و سازمان‌های مردم‌نهاد درخواست همکاری کرده است تا سیستمی را ایجاد کند که قادر به پاسخ‌گویی به هر نوع نیاز از فناوری‌های پیشرفته تا تخصصی در احیای روستاها باشد. لذا هیچ برنامه دیگری در جهان وجود ندارد که به لحاظ مقیاس و منابع موجود بتوان آن را با برنامه همکاری برای ایجاد دانش - جایکا مقایسه نمود که در حال

حاضر به یکی از ارکان همکاری‌های بین‌المللی ژاپن تبدیل شده است.

برنامه همکاری برای ایجاد دانش - جایکا شامل دوره‌های آموزشی از جمله "دوره آموزشی گروهی و منطقه محور"، "دوره آموزشی کشور محور"، "دوره آموزشی جوانان" و "دوره آموزشی بلندمدت" می‌باشد.

۱- دوره آموزشی گروهی و منطقه محور؛ که به موجب آن ژاپن مسایل مربوط به کشورهای در حال توسعه را شناسایی و برنامه‌هایی را مطابق با این موضوعات تهیه و آن‌ها را به این کشورها پیشنهاد می‌کند و براساس درخواست‌های آن‌ها، شرکت‌کنندگانی را از هر کشور در قالب یک موضوع می‌پذیرد. دوره آموزشی گروهی و منطقه محور برنامه‌ای است که هدف آن انتقال نقاط قوت ژاپن به کشورهای در حال توسعه و همچنین تقویت بیشتر یادگیری مشترک در میان کشورهای شرکت‌کننده از جمله ژاپن است. به منظور پاسخگویی به نیازهای مختلف کشورهای در حال توسعه، این برنامه زمینه‌های مختلفی از جمله تکنیک‌های کشاورزی سنتی، علوم و فناوری‌های پیشرفته، پزشکی و سیستم‌های حکمرانی محلی را پوشش می‌دهد. این ویژگی بسیار منحصر به فرد بوده و به ندرت در فعالیت‌های کمک‌های رسمی توسعه‌ای ژاپن^۲ در سایر سازمان‌های بین‌المللی دیده می‌شود.

۲- دوره آموزشی جوانان: این دوره آموزشی برای جوانانی طراحی شده است که آینده کشورهای در حال توسعه را با کسب دانش اولیه تخصصی کسب شده خود در ژاپن رقم خواهند زد.

² ODA: Official Development Assistance

¹ KCCP: The Knowledge Co-Creation Program

دوره در ژاپن وجود دارد و این که آیا روش‌های اجرایی به اندازه کافی در نظر گرفته شده است یا خیر، مورد بررسی قرار می‌گیرد. روند فوق، بررسی دوره نامیده می‌شود. کارشناسان خارجی نیز برای افزایش شفافیت فرآیند، وارد عمل می‌شوند. سفارت ژاپن و دفاتر جایکا در خارج از کشور نظرسنجی را با کشورهای در حال توسعه انجام می‌دهند تا تمایل خود به شرکت در دوره سال بعد را تایید کنند. این فرایند، بررسی درخواست نامیده می‌شود. بررسی دقیق دوره و بررسی درخواست‌ها از مردادماه تا آبان ماه انجام می‌شود.

وزارت امور خارجه ژاپن تصمیم نهایی برای برگزاری دوره‌هایی که مرحله بررسی دقیق را گذرانده و نیز دارای سطح مشخصی از درخواست‌های مشارکت از طرف کشورهای در حال توسعه باشند، را اتخاذ می‌کند. این تصمیم معمولاً در آذرماه تا اوایل دی ماه گرفته می‌شود. نهایتاً اطلاع‌رسانی دوره به هر یک از کشورهای در حال توسعه ارسال می‌شود.

سپس جایکا اطلاعات کلی دوره را برای شرکت‌کنندگان در کشورهای در حال توسعه ارسال می‌کند. دولت‌های شرکت‌کننده با در نظر گرفتن مسایل مورد نظر خود و محتوای برنامه‌های جایکا اقدام به معرفی و ارسال فهرستی از اسامی سازمان‌ها و افراد به جایکا می‌نمایند. ژاپن با در نظر گرفتن این موارد، سازمان‌ها و نامزدهایی را که می‌توانند در این دوره‌ها شرکت کنند را تعیین می‌کند.

سازمان‌ها و افراد منتخب به ژاپن دعوت می‌شوند و دوره‌ها در دفاتر داخلی جایکا برگزار می‌شود. در سال‌های اخیر، فعالیت‌هایی که شرکت‌کنندگان باید قبل از آمدن به ژاپن و پس

در واقع یک برنامه همکاری با هدف توسعه منابع انسانی برای نسل‌های آینده است که برای ارایه برنامه‌های اساسی به جوانان کشورهای در حال توسعه طراحی شده است. شرکت‌کنندگان در این دوره با تجربه و فناوری‌های کشور ژاپن در زمینه‌های تخصصی که برای توسعه آینده کشور خود مورد نیاز است، آشنا می‌شوند.

۳- دوره آموزشی کشور محور: این دوره برای مدت کم‌تر از یک سال به طور ویژه و برای یک کشور مشخص فراهم شده است. ۴- دوره آموزشی بلندمدت: این دوره عمدتاً در مقاطع تحصیلات تکمیلی و برای یک دوره یک ساله یا بیشتر ارایه می‌شود.

فرآیند اجرای برنامه

دوره‌ها به مدت سه سال متوالی و سالی یک بار در ژاپن برگزار می‌شوند. هر ساله از اسفند تا اوایل مرداد، دوره‌هایی که قرار است در سال بعد آغاز شود مورد بررسی قرار می‌گیرند و محتوای دوره‌های در حال انجام نیز برنامه‌ریزی می‌شوند. این فرآیند فرمول دوره نام دارد. دفاتر داخلی جایکا در ژاپن و دفاتر خارج از کشور در بررسی جزئیات دوره و تهیه پروپوزال‌ها با یکدیگر همکاری می‌کنند.

سپس این پروپوزال‌ها به صورت داخلی مورد بررسی قرار می‌گیرند و مواردی مانند این که آیا دلیل خاصی برای برگزاری

- توسعه بخش خصوصی؛
- توسعه روستایی؛
- حفاظت از محیط زیست طبیعی؛
- شیلات؛
- توسعه شهری-منطقه‌ای؛
- مدیریت محیط زیست؛
- و غیره.

آشنایی با گروه مراقبت از زمین استرالیا^۱

دکتر حسین بدری‌پور

چشم انداز

همه استرالیایی‌ها فعالانه از زمین و آب مراقبت می‌کنند که ما را حفظ می‌کنند.

هدف

- توانمندسازی افراد و جوامع؛
 - مدیریت پایدار مناظر طبیعی و مولد؛
 - ایجاد اکوسیستم‌ها و جوامع تاب‌آور.
- درباره مراقبت از زمین استرالیا^۲
- مراقبت از زمین استرالیا یک سازمان ملی غیرانتفاعی است که بیش از ۳۰ سال از زمان تاسیس آن می‌گذرد. نهاد فوق جامعه مراقبین از زمین را از طریق تأمین مالی، ظرفیت‌سازی، پروژه‌های

از بازگشت به کشور انجام دهند، افزایش یافته است. دوره‌ها با همکاری سازمان‌هایی مانند سازمان‌های دولتی، دولت‌های محلی، شرکت‌های بخش خصوصی و سازمان‌های مردم‌نهاد در سراسر کشور برگزار می‌شود و در نهایت هر ساله وضعیت اجرایی تمامی دوره‌ها ارزیابی و از نتایج حاصله برای بهبود روند پروژه استفاده می‌شود.

اهداف برنامه

۱. آرایه دانش ژاپن به شرکت‌کنندگان در مورد فن‌آوری‌ها و سیستم‌های اساسی مورد استفاده در زمینه‌های مربوطه.
۲. آموزش به شرکت‌کنندگان در مورد تاریخچه، تجربه و پیشینه فرهنگی-اجتماعی توسعه در ژاپن.
۳. افزایش دانش و آگاهی شرکت‌کنندگان در مورد موضوعاتی که به تلاش برای حل مشکلاتی که در توسعه کشور خود با آن مواجه خواهند شد، کمک خواهد کرد.

زمینه‌های اصلی برنامه

زمینه‌های اصلی برنامه به شرح ذیل است. این برنامه برای جوانان در هر زمینه و در هر کشور آزاد است.

- آموزش؛
- سلامت؛
- کاهش خطر بلایا؛
- حکمرانی؛
- امنیت اجتماعی؛
- فناوری اطلاعات و ارتباطات؛
- انرژی و معدن؛

² Australia Landcare

¹ Land Care Unit- Australia

میدانی، اطلاعات، شبکه‌سازی و ارتقای دستاوردهای مراقبت از زمین حمایت می‌کند.

اقدامات و تلاش‌های جامعه مراقبت از زمین، به بهبود تنوع زیستی، تاب‌آوری سیستم‌های غذایی و کشاورزی استرالیا انجامیده، و جوامع قوی‌تری ایجاد می‌کند. مراقبت از زمین استرالیا به عنوان یک پیش‌رو در بخش محیط زیست، دارای تخصص بالایی در طراحی، مدیریت و تکمیل پروژه‌های چالش برانگیز و پیچیده احیای محیطی است که شامل پوشش گیاهی در مقیاس بزرگ و کاهش کربن است.

نهادهای فوق در سال ۱۹۸۹ توسط نخست وزیر فقید، آقای باب هاوک تأسیس شد که اکنون دارای بیش از ۵۰۰۰ گروه و بالغ بر ۱۰۰۰۰۰ داوطلب می‌باشد که از اجرای پروژه‌های مراقبت از زمین که بر روی شیوه‌های مدیریت پایدار زمین و حفاظت از محیط زیست متمرکز هستند، پشتیبانی می‌کند.

از دورافتاده‌ترین مناطق تا پایتخت کشور، بزرگترین دارایی مراقبت از زمین، مردم آن هستند. طیف وسیعی از مردم استرالیا در این جنبش مشارکت دارند که عبارتند از: کشاورزان و گروه‌های سیستم‌های کشاورزی، زمین‌داران سنتی، گروه‌ها و شبکه‌های مراقبت از زمین، تسهیل‌گران و هماهنگ‌کنندگان مراقبت از زمین، گروه‌های جوانان و سایر گروه‌های اجتماعی که در حفاظت، تقویت یا بازسازی محیط محلی خود دخیل هستند. برنامه جوانان مراقبت از زمین^۲ مسیری را برای کودکان فراهم می‌کند تا از مراکز آموزشی اولیه کودکی تا مدارس ابتدایی و متوسطه، به مراقبین مادام‌العمر تبدیل شوند.

به منظور حمایت از این دست اقدامات، مراقبت از زمین استرالیا با دولت‌های فدرال، ایالتی و محلی و آژانس‌های آن‌ها، مجمع ارگان‌های اصلی مراقبت از زمین^۳ در ستاد، شرکای شرکتی و بشردوستانه، حامیان مالی، گروه‌های اجتماعی و افراد همکاری می‌کند. این تعامل طولانی‌مدت با ابتکارات زیست محیطی جامعه محلی منجر به شهرت و اعتماد استرالیایی‌ها به این سازمان شده است.

مراقبت از زمین استرالیا، کارزارهایی با مشارکت دست‌اندرکاران راه‌اندازی نموده است تا:

- حمایت از اشتراک دانش و ترویج توسعه رهبری و تاب‌آوری جامعه؛
 - به رسمیت شناختن و پاسداشت دستاوردهای جامعه مراقبت از زمین؛
 - مشارکت در فعالیت‌های مراقبت از زمین و جلب داوطلبان؛
 - جذب بودجه از منابع دولتی، شرکت‌ها و بشردوستانه و حمایت غیرنقدی برای بهبود اجرای پروژه‌ها و برنامه‌هایی که نتایج زیست محیطی خوبی به همراه دارند؛
 - حمایت از اتخاذ شیوه‌های کشاورزی پایدار که صنعت کشاورزی مولدتر و سودآورتر را به ارمغان می‌آورد.
- طی بیش از ۳۰ سال گذشته، مراقبت از زمین استرالیا در خط مقدم مشارکت اجتماعی و دخیل نمودن شرکت‌ها در مدیریت منابع طبیعی و اجرای پروژه‌های زیست محیطی کار کرده است.

³ Landcare peak

¹ Bob Hawke

² Junior Landcare

ذیل مراقبت از زمین استرالیا، چندین گروه دیگر هم هستند که برخی از آن‌ها عبارتند از: مراقبین جوان زمین^۱، مراقبین سواحل^۲ و مراقبین کشاورزی^۳ هم فعالیت دارند. برند مراقبت از زمین به واسطه نگرش مثبت مردم نسبت به اقدامات اثربخش آن‌ها و آگاهی ۷۸ درصدی استرالیایی‌ها از آرم مراقبت از زمین "دست‌های مراقب"^۴ شناخته شده و قابل اعتماد است.

کمک‌های مالی و غیرنقدی جمع‌آوری شده از شراکت‌ها و حامیان مالی از مراقبت از زمین استرالیا برای توسعه و اجرای برنامه‌های عملی، قابل‌ارایه و متمرکز بر جامعه هستند، حمایت می‌کند.

از طریق این حمایت‌ها، مراقبت از زمین استرالیا، طیف وسیعی از دستاوردهای مثبت برای محیط زیست و جامعه به ارمغان می‌آورد که عبارتست از:

- رویکرد پایدار به مدیریت جامع سرزمین؛
- حفظ محیط زیست، بهبود و حفظ آب، خاک، آبراهه‌ها و سواحل؛
- احیای زیستگاه طبیعی برای افزایش تنوع زیستی؛
- ایجاد تاب‌آوری در سیستم‌های غذایی و کشاورزی استرالیا؛
- ایجاد انسجام اجتماعی و رفاه در جوامع.

علی‌رغم، اثرات تغییر اقلیم و بلایای طبیعی مانند خشکسالی، آتش‌سوزی بوته‌زارها و سیل، مراقبت از زمین هرگز این قدر مهم نبوده است.

آن‌چه مراقبت از زمین استرالیا را برای هر سازمان ملی محیط زیستی منحصر به فرد می‌کند، شراکت‌ها و افراد موثر آن است. در سراسر استرالیا، شراکت‌های مراقبت از زمین از هزاران نفر داوطلب عضو گروه مراقبت از زمین که برای حفاظت از اکوسیستم‌های محلی با هدف پایداری و بهبود سرمایه‌های آب و خاک کشور برای منافع عموم استرالیایی‌ها تلاش می‌کنند، حمایت می‌کند.

افراد درگیر در مراقبت از زمین چه می‌کنند؟

کشاورزان و حافظان محیط زیست در سال ۱۹۸۹ گرد هم آمدند تا برنامه ملی مراقبت از زمین را با هدف کمک به حفاظت از چشم‌انداز برای نسل‌های آینده تشکیل دهند.

بیش از سه دهه بعد، مراقبت از زمین به جنبشی متشکل از بیش از ۶۰۰۰ گروه و صدها هزار داوطلب در سراسر مناطق روستایی و شهری استرالیا تبدیل شد که همگی نقشی مرکزی در فعالیت‌های کشاورزی پایدار و فعالیت‌های حفاظتی ایفا می‌کنند و در عین حال روحیه جامعه را نیز توسعه و تقویت می‌کنند.

هر روز افرادی وجود دارند که فعالانه از محیط محلی خود به طرق مختلف مراقبت می‌کنند. در اینجالیستی از ۳۰ کاری که آن‌ها انجام می‌دهند، رایج شده است:

۱. کاشت درختان بومی، بوته‌ها و علف‌ها برای ایجاد زیستگاه برای حیوانات بومی به منظور بهبود تنوع زیستی؛
۲. زمین‌داران و کشاورزان از خاک‌های موجود در ملک خود مراقبت می‌کنند تا از شوری و فرسایش جلوگیری کنند؛

³ Landcare Farming

⁴ Caring Hands

¹ Junior Landcare

² Coastcare

۱۰. از طریق حفاظت و تثبیت سواحل و تپه‌های شنی، به کاهش اثرات تغییر اقلیمی کمک می‌کنند.

۱۱. مشورت با مالکان سنتی در مورد مدیریت زمین و تصمیم‌گیری محلی که مراقبان اصلی زمین هستند و برای هزاران سال از محیط طبیعی مراقبت نموده‌اند؛

۱۲. حفظ زیستگاه‌ها و نجابت حیوانات بومی و حیات پرندگان از طریق ساخت و نصب جعبه‌های آشیانه؛

۱۳. ساخت "هتل‌های حشرات" برای تشویق زنبورها و حشرات به گرده افشانی باغات؛

۱۴. آموزش کودکان و جوانان در مورد منبع خوراک انسان‌ها و چگونگی مراقبت از زمین، آب و تنوع زیستی توسط کشاورزان؛

۱۵. پیوند جوامع شهری و روستایی به منظور پرکردن شکاف شهر و مناطق روستایی؛

۱۶. حمایت از زیستگاه گونه‌های در معرض خطر مانند کوالا، پلاتیپوس و پرندگان بومی، در مقابل اثرات توسعه شهری و تغییرات اقلیمی؛

۱۷. نظارت بر اثرات تغییر اقلیم از طریق همکاری با داوطلبان جامعه برای نظارت بر تغییرات در زیستگاه‌های جانوران و

۳. زمین‌داران و کشاورزان روی بهره‌وری مصرف انرژی و آب توجه دارند مانند بازیافت پساب کشاورزی، کنترل رسوب و نصب پنل خورشیدی؛

۴. در برنامه‌های کاشت، حذف علف‌های هرز و جمع‌آوری زباله، نصب جعبه‌های لانه پرندگان و موارد دیگر، جامعه را در بازسازی و حفاظت از محیط زیست محلی مشارکت می‌دهند؛

۵. افزایش تاب‌آوری جامعه برای پاسخ‌گویی به بلایایی مانند خشکسالی، سیل و آتش‌سوزی - گروه‌های مراقبت از زمین از کشاورزان و مدیران زمین حمایت می‌کنند تا آن‌ها در مراقبت از

محیط زیست در دارایی خود به تنهایی کار نکنند؛

۶. داوطلبان را در جامعه سازمان‌دهی می‌کنند تا گرد هم آیند و با مشارکت شوراهای محلی، آژانس‌های مدیریت منابع طبیعی، گروه‌های کشاورزی، تجارت و صنعت و محققان به حل مسائل زیست محیطی محلی کمک کنند.

۷. کشاورزان مراقبت از زمین برای کمک به حفظ امنیت غذایی و مراقبت از محیط طبیعی خود از شیوه‌های کشاورزی پایدار تبعیت می‌کنند؛

۸. با طراحی و هدایت پروژه‌های جسورانه، به جوانان کمک می‌کنند تا با جامعه، طبیعت و یکدیگر ارتباط برقرار نموده و در عین حال برای محیط زیست اقدام کنند؛

۹. از رودخانه‌ها و آبراهه‌های خود مراقبت می‌کنند، این به تمیز نگه داشتن سواحل و اقیانوس‌ها کمک می‌کند و از حیوانات دریایی در برابر برخورد با زباله از جمله پلاستیک محافظت می‌کند.

¹ Bug hotel

۲۷. جمع‌آوری پسماند و زیاله از بوته‌زارها، تالاب‌ها، آبراهه‌ها و نواحی ساحلی؛

۲۸. افزایش آگاهی از اهمیت مسایل زیست محیطی که بر زندگی روزمره ما تاثیر می‌گذارد، از مقیاس محلی تا بین‌المللی؛
۲۹. تلاش برای مراقبت از محیط زیست تاثیر مثبتی بر سلامت روحی و جسمی افراد و رفاه جوامع دارد؛

۳۰. گردهم آوری مردم از همه اقشار برای انجام کاری خوب برای محیط زیست.

برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت ذیل مراجعه نمایید:

<https://landcareaustralia.org.au/>

معرفی کتاب و دستورالعمل‌های فنی

آموزش الکترونیک برای مراجع ملی کشورها - فرآیند

کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی

بخش ظرفیت‌سازی دبیرخانه کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی با انتشار جزوه ۱۵ صفحه‌ای کنوانسیون را معرفی نموده است.

محتوای مطالب این جزوه عبارتند از:

- معرفی کنوانسیون؛
- تاریخچه و اهداف کنوانسیون؛
- نهادها / ارکان کنوانسیون؛
 - نشست اعضای متعاهد؛
 - نهادهای فرعی (کمیته ارزیابی اجرای کنوانسیون، کمیته علم و فناوری)؛
- اعضای متعاهد و کنوانسیون؛

گیاهان و ارایه داده‌های تحقیقاتی به دانشگاه‌ها و آژانس‌های تحقیقاتی؛

۱۸. مراقبت از زمین به استرالیا کمک می‌کند تا اهداف توسعه پایدار سازمان ملل متحد را از طریق پروژه‌های زیست محیطی تحت رهبری جامعه خود که حفاظت و احیای دارایی‌های زمین و آب هستند، برآورده کنند؛

۱۹. احیای مناظر تخریب شده با کاشت درختان به عنوان پناهگاه برای دام‌ها و کمک به رشد علف‌های بومی؛

۲۰. مدیریت آفات مهاجم مانند خوک‌های وحشی، روباه، آهو و سایر حیواناتی که مناظر را از بین می‌برند و حیوانات بومی را می‌کشند؛

۲۱. کمک به شوراهای محلی برای توسعه فضای سبز و مراقبت از پارک‌ها و بوته‌زارهای شهری حمایت می‌کنند؛

۲۲. میزبانی برنامه‌ها و کارگاه‌های آموزشی برای به اشتراک‌گذاری دانش، مراقبت از زمین برای استمرار اطلاع‌رسانی و آموزش؛

۲۳. مدیریت نهالستان‌های گیاهان بومی توسط جامعه و آموزش عموم مردم در مورد ارزش گونه‌های بومی محلی؛

۲۴. کمک به آموزش مالکان خصوصی در مورد راه‌های مراقبت بهتر از زمین خود برای کمک به حفاظت از گونه‌ها خاصه اگر زمین در کوریدور زیستگاه واقع شده باشد؛

۲۵. حصارکشی برای محافظت پوشش گیاهی در مقابل دام و حیات وحش؛

۲۶. میزبانی گروه‌های داوطلب در زمین خود برای کمک به پروژه‌های کاشت (انجام کارهای داوطلبانه در آخر هفته)؛

- اعضای متعهد و نحوه تصویب؛

- کنوانسیون؛

- مقررات عمومی؛

- رویه‌ها؛

- مشارکت مراجع ملی در مباحث؛

- فرآیند کنوانسیون.

دسترسی به این جزوه کوچک از طریق لینک ذایل امکان‌پذیر است:

<https://knowledge.unccd.int/sites/default/files/inline-files/course%20for%20national%20focal%20points.pdf>

گسترش مانند آتش‌سوزی - افزایش خطر

آتش‌سوزی‌های غیرعادی چشم‌اندازها

شواهد و قرائن حکایت از فراوان‌تر و شدیدتر شدن آتش‌سوزی عرصه‌های طبیعی دارند. آتش‌سوزی‌ها خسارات فراوانی بر جوامع و اکوسیستم‌ها وارد می‌کنند. در سال‌های اخیر، فصول آتش‌سوزی جنگل‌ها در سراسر جهان از استرالیا گرفته تا قطب شمال و آمریکای جنوبی رکوردشکنی نموده‌است. با افزایش دمای جهانی، نیاز به کاهش خطر آتش‌سوزی جنگل‌ها بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود.

به تازگی برنامه محیط زیست ملل متحد و یکی از شرکایش به نام گرد-آرندال^۱ که نهادی غیرانتفاعی از کشور نروژ است، گزارش جدیدی با عنوان گسترش مانند آتش‌سوزی: افزایش خطر آتش‌سوزی‌های غیرعادی چشم‌اندازها، تهیه و منتشر نموده‌اند که حاکی از تشدید آتش‌سوزی‌های جنگلی در اثر تغییرات اقلیمی و تغییر کاربری زمین می‌باشد. متأسفانه در این گزارش پیش‌بینی شده است که در آینده شاهد وقوع آتش‌سوزی‌های شدید حتی در مناطقی که قبلاً فاقد آتش‌سوزی بودند، خواهیم بود. آتش‌سوزی‌های غیرقابل کنترل و شدید می‌توانند برای مردم، تنوع زیستی و اکوسیستم‌ها ویرانگر باشند ضمن این‌که تغییرات اقلیمی را تشدید نموده و گازهای گلخانه‌ای قابل توجهی را به جو منتشر می‌کنند.

برنامه محیط زیست ملل متحد ضمن ارسال درخواستی فوری، از دولت‌ها خواسته است تا در رویکرد خود در قبال آتش‌سوزی‌های شدید جنگلی تجدید نظر کنند. با فراخوانی برای "فرمول آماده آتش" جدید و شناخت نقش مهم احیای اکوسیستم، می‌توان خطر آتش‌سوزی‌های شدید جنگلی را با آمادگی بهتر و بازسازی بهتر در عواقب آن به حداقل برساند.

گزارش فوق در ۵ فصل به شرح ذیل تهیه شده است:

فصل ۱- سیاره ما در آتش؛

فصل ۲- الگوی در حال تغییر آتش‌سوزی‌های طبیعی؛

فصل ۳- اثرات آتش‌سوزی‌های طبیعی بر مردم؛

فصل ۴- اثرات آتش‌سوزی‌های طبیعی بر محیط زیست؛

فصل ۵- کاهش ریسک و مدیریت آتش‌سوزی‌های طبیعی.

² Spreading Like Wildfire: The Rising Threat Of Extraordinary Landscape Fires

¹ GRID-Arendal: <https://www.grida.no/>

خبرنامه سازمان‌های مردم نهاد کنوانسیون مقابله با

بیابان‌زایی

کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی توجه ویژه‌ای به مشارکت سازمان‌های مردم نهاد در فرآیندهای خود دارد لذا سال‌هاست گروهی تحت عنوان هیات سازمان‌های مردم نهاد راهاندازی نموده که ترکیب آن متشکل از نمایندگان سازمان‌های مردم نهاد مناطق مختلف جهان می‌باشد.

در حال حاضر، خانم دکتر ناهید نقی‌زاده عضو سازمان مردم نهاد سنستا به نمایندگی از تشکل‌های تاییدشده عضو این کنوانسیون از منطقه آسیا در هیات فوق عضویت دارد.

خبرنامه هیات سازمان‌های مردم نهاد هر شش ماه یکبار منتشر می‌شود که مرور کوتاهی بر اخبار و رویدادهای گذشته و پیش‌رو دارد. دسترسی به فایل این خبرنامه از طریق لینک ذیل امکان‌پذیر است:

<https://csopanel.org/wp-content/uploads/2022/02/CSO-Newsletter-Issue-9.pdf>

برای دسترسی به این گزارش به لینک ذیل مراجعه شود:

<https://www.unep.org/resources/report/spreading-wildfire-rising-threat-extraordinary-landscape-fires>

انتشار کتاب کنوانسیون‌ها و معاهدات بین‌المللی زیست

محیطی ترکمنستان

در سی‌امین سالگرد استقلال کشور ترکمنستان، آقای یولبارس کپبانوف^۱ با ارایه بیش از ۱۰۰ منبع، از جمله متون کنوانسیون‌های تنوع زیستی، مقابله با بیابان‌زایی، حفظ لایه اوزن، تغییر اقلیم و حفاظت از منابع آبی، گزیده‌هایی از برنامه‌های دولت و گزارش‌های تحلیلی استناد کرده و ضمن تجزیه و تحلیل ویژگی‌ها و اهمیت توافق‌نامه‌هایی که ترکمنستان به آن‌ها پیوسته است و اقداماتی که برای اجرای آن‌ها در کشور از طریق تصویب قوانین صورت گرفته، رانیز بررسی نموده است. کتاب حاضر در ۴۰۰ صفحه به زبان‌های روسی و ترکمنی منتشر

شده است.

¹ Yolbars Kepbanov